

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Ústav pedagogiky a sociálních studií

Bakalářská práce

Michael KOUKAL

Vzdělávání nově nastupujících příslušníků Policie ČR
zařazených na úsek služby pořádkové policie

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně pod odborným vedením

Mgr. Dagmar Pitnerové, Ph.D. a čerpal pouze z uvedené literatury a pramenů.

V Olomouci dne 17. dubna 2023

.....

Děkuji paní Mgr. Dagmar Pitnerové, Ph.D. za vedení mé bakalářské práce, ochotu, odbornou pomoc a cenné rady, které mi během psaní bakalářské práce poskytovala. Poděkování také patří všem mým blízkým, kteří mě během studia podporovali. Rovněž děkuji všem policistům, kteří se zapojili do výzkumného šetření.

Obrázek č. 1 Znak služby pořádkové policie (www.policie.cz)

„Každý, kdo se přestane učit, je starý, ať je mu dvacet nebo osmdesát. Každý, kdo se stále učí, zůstává mladý.“

Henry Ford
americký průmyslník 1863-1947 (www.citaty.net.cz)

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Michael Koukal
Katedra:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	Mgr. Dagmar Pitnerová, Ph.D.
Rok obhajoby:	2023

Název práce:	Vzdělávání nově nastupujících příslušníků Policie ČR zařazených na úsek služby pořádkové policie
Název v angličtině:	Training of newly recruited members of the Police of the Czech Republic assigned to the section of the riot police service
Anotace práce:	<p>Bakalářská práce se zabývá základní odbornou přípravou nově nastupujících příslušníků Policie České republiky. V úvodu teoretické části práce je definováno vzdělávání dospělých, vybrané formy resortního vzdělávání, dějiny a současný stav vzdělávání na Vyšší policejní a Střední policejní škole Ministerstva vnitra v Holešově. Následuje seznámení s činností služby pořádkové policie a jejího základního článku - obvodního oddělení. Poté je popsán proces přijímací řízení do služebního poměru příslušníka bezpečnostního sboru a zakončení služebního poměru na dobu určitou prostřednictvím služební zkoušky. Cílem výzkumného šetření je analyzovat, zda současný nastavený systém základní odborné přípravy odpovídá potřebám nově nastupujících policistů k bezpečnostnímu sboru.</p>
Klíčová slova:	Vzdělávání dospělých, policejní vzdělávání, základní odborná příprava, služební poměr, služební zkouška, pořádková služba

<p>Anotace v angličtině:</p>	<p>The bachelor thesis deals with the basic professional training of a new members of the Police of the Czech Republic. The theoretical part of the thesis starts with the definition of adult education, selected forms of departmental education, history and current state of education at the Higher Police and Secondary Police School of the Ministry of Interior in Holešov. This is followed by an introduction to the activities of the riot police service and its basic element - the district department. Afterwards, the process of recruitment to the service of a member of the Security Forces and the end of a fixed-term service through a service examination is described. The aim of the research investigation is to analyse whether the current set system of basic training meets the needs of new police officers joining the security forces.</p>
<p>Klíčová slova angličtině:</p>	<p>Adult education, police education, initial vocational training, service, service examination, riot service</p>
<p>Přílohy vázané v práci:</p>	<p>Příloha č. 1: Žádost o přijetí do služebního poměru Příloha č. 2: Osvědčení o absolvování Nástupní přípravy Příloha č. 3: Osvědčení o absolvování Základní odborné přípravy Příloha č. 4: Osvědčení o vykonání služební zkoušky</p>
<p>Rozsah práce:</p>	<p>72 stran</p>
<p>Jazyk práce:</p>	<p>Český</p>

Obsah

ÚVOD	8
1 VZDĚLÁVÁNÍ	10
1.1 Vymezení pojmů.....	10
1.2 Vzdělávání dospělých.....	12
1.3 Formy vzdělávání u Policie ČR.....	15
1.4 Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Holešově.....	19
2 POLICIE ČR	24
2.1 Organizační struktura Policie ČR.....	24
2.2 Historie a současnost služby pořádkové policie.....	29
2.3 Obvodní oddělení.....	34
3 SLUŽEBNÍ POMĚR NA DOBU URČITOU	38
3.1 Přijímací řízení.....	38
3.2 Základní odborná příprava.....	40
3.3 Služební zkouška.....	44
4 VÝZKUMNÁ ČÁST	48
4.1 Zhodnocení aktuálního stavu zkoumané problematiky.....	48
4.2 Výzkumné cíle.....	51
4.3 Metodologie, organizace výzkumu a cílová skupina.....	52
4.4 Rozhovory s absolventy ZOP.....	53
4.5 Výzkumné závěry.....	63
ZÁVĚR	65
SEZNAM ZKRATEK	66
SEZNAM TABULEK, OBRÁZKŮ A MAP	67
SEZNAM ODBORNÝCH ZDROJŮ	68
SEZNAM PŘÍLOH	

ÚVOD

Když jsem v roce 2018 ukončil své středoškolské vzdělání na Vyšší odborné škole a Střední průmyslové škole elektrotechnické v Olomouci, naivně jsem doufal, že tímto pro mě v mém životě vzdělávání skončilo. Hluboce jsem se mýlil. Mým přijetím k Policii České republiky jsem byl donucen započít nikdy nekončící proces profesního vzdělávání příslušníka Policie České republiky.

Vždy, když si na internetových stránkách v domácím zpravodajství přečtu informaci o tom, že příslušníkům bezpečnostních sborů a pracovníkům integrovaného záchranného systému se vláda chystá zvyšovat mzdu, pozorně sleduji reakci lidí v diskusi pod uvedeným článkem. Z těchto diskuzí je patrné, že určitá skupina diskutujících toto avizované zvýšení platů členům IZS nepřejde. Bohužel, valná většina těchto závistivců vůbec netuší, co práce takového hasiče, záchranáře nebo policisty obnáší. Neuvědomují si, že tito lidé pracují o víkendech, státních svátcích a v nočních hodinách. Zapomínají, že jsou to lidé, kteří chrání majetek, zdraví a životy jich samotných a jejich blízkých. Občané tyto profese dokážou ocenit až v případech, kdy se v jejich životě stane nějaká nepředvídatelná situace. Hasič bývá oceněn, až když hoří dům. Záchranáře si lidé váží, když počítají minuty do jejich příjezdu v případě zdravotní indispozice někoho blízkého. Policista zase stoupá na ceně, když člověka zachrání před agresivním útočníkem. Je potřeba si uvědomit, že každý z těchto lidí vyjíždí do terénu s vědomím, že se zpátky ke svým rodinám může vrátit vážně zraněný, nebo v krajním případě se nemusí vrátit vůbec. Takových lidí je potřeba si vážit a patřičně ocenit jejich práci.

Aby mohl policista své povolání odpovědně vykonávat, musí úspěšně projít nastaveným vzdělávacím procesem. Vzhledem k tomu, že jsem v nedávné minulosti tuto proceduru absolvoval, jako téma své bakalářské práce jsem si vybral „*Vzdělávání nově nastupujících příslušníků Policie ČR zařazených na úsek služby pořádkové policie*“.

Hlavním cílem bakalářské práce je seznámit s procesem vzdělávání nově nastupujících příslušníků pořádkové policie a prostřednictvím výzkumného šetření zjistit, zda vědomosti nabyté základní odbornou přípravou jsou v souladu s potřebami policistů na základních útvarech.

K dosažení hlavního cíle byly stanoveny dílčí cíle:

- Popsat způsoby vzdělávání u Policie ČR.
- Seznámit s historií a současností Střední policejní školy Ministerstva vnitra v Holešově.
- Popsat organizační strukturu Policie ČR a součásti pořádkové služby.
- Seznámit s historií a současností služby pořádkové policie.
- Představit činnost obvodního oddělení.
- Charakterizovat proces přijímacího řízení až po vykonání služební zkoušky.
- Objasnit účel služebního hodnocení.
- Analyzovat, zda současný systém základní odborné přípravy odpovídá potřebám nově nastupujících policistů.

Bakalářská práce je tvořena čtyřmi kapitolami. V úvodu je definováno vzdělávání dospělých jako celoživotní, nikdy nekončící proces. Dále jsou zde popsány vybrané formy rezortního policejního vzdělávání a nastíněn historický vývoj Vyšší policejní školy a Střední policejní školy Ministerstva vnitra v Holešově. Druhá kapitola se věnuje činnosti služby pořádkové policie a chodu jejího základního článku. Obdobím, kdy je služební poměr policisty stanoven na dobu určitou, se zabývá třetí kapitola, jejíž součástí je rovněž završení této etapy profesního života policisty – služební zkouška. V rámci výzkumné části byla zvolena kvalitativní metoda, kdy prostřednictvím rozhovorů byli osloveni absolventi základní odborné přípravy služby pořádkové policie, sloužící na obvodním oddělení Olomouc 3, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje.

Uvedenou problematikou se zabývá řada odborníků, například Milan BENEŠ, Jaroslav MUŽÍK, Jiří PLAMÍNEK, Jan BARTÁK a Jan PRŮCHA.

1 VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávání v České republice prošlo za uplynulých několik let výraznou změnou. Zcela zásadní vliv na tuto situaci měla skutečnost, že dne 12. března 2020 v 14:00 hodin, byl vládou České republiky v souladu s čl. 5 a 6 Ústavního zákona č. 110/1998 Sb., *o bezpečnosti České republiky*, vyhlášen pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaného jako SARS CoV- 2 na území České republiky stav nouze (www.vlada.cz). Na tento stav museli neprodleně zareagovat všichni účastníci vzdělávacího procesu: ředitelé škol, učitelé, žáci i jejich rodiče.

1.1 Vymezení pojmů

Vzdělávání chápe BENEŠ (2014, s. 16) jako děj, kterým jsou předávány znalosti, dovednosti a prostřednictvím kterého dochází k nárůstu schopností vzdělávaného.

Jako organizované učení, které je vykonávané s nějakým úmyslem, definuje vzdělávání PLAMÍNEK (2010, s. 37). Cílem je zde získání specifických kompetencí, pomocí kterých máme možnost vykonávat určité činnosti.

MUŽÍK (2012, s. 123) tvrdí, že: *„Vzdělávání jako investice do lidských znalostí a dovedností může podporovat ekonomický růst, zvyšovat produktivitu, mít pozitivní vliv na osobní a sociální rozvoj a jako každá investice obsahuje náklady a očekávání výnosů.“*

BARTÁK (2015, s. 7-8) dělí vzdělávání podle pedagogického působení. **Formální vzdělávání** se uskutečňuje především ve školách a školských zařízeních. Základem je vize jasného cíle, kterého je dosaženo prostřednictvím rámcových a školních vzdělávacích programů a dlouhodobým plánováním. Na rozdíl od formálního, **neformální vzdělávání** se provádí nezávisle na školském vzdělávacím systému. Je zajišťováno různými sdruženími, zařízeními a spolky. Jeho podstatou je přímá vazba mezi vzdělávaným a lektorem. Velkou roli zde hraje aktivita vzdělávaného. Některé vzdělávací akce mohou být vykonávány i nepřímou formou, kdy učitel nemusí být fyzicky přítomen. Toto bývá nejčastěji praktikováno v oblastech výuky cizích jazyků. **Informální vzdělávání** nemá primárně za cíl výchovnou orientaci. Je přímo závislé na prostředí, ve kterém se daný jedinec právě nachází.

Člověk, který se vzdělává informálním způsobem, danou aktivitu provozuje především pro své vlastní potěšení. Má o danou problematiku zájem. Může se věnovat volnočasovým aktivitám, které mu přinášejí potěšení a mohou být jeho koníčkem (Barták, 2015, s. 7-8).

Z hlediska struktury vzdělávacího systému v České republice člení vzdělávání PRŮCHA (2015, s. 69,157). **Preprimární vzdělávání** chápe jako předškolní výchovu. Jedná se o první stupeň řízené výuky. Uvedená výuka je pořádána především v mateřských školách. Minimální věk dítěte zařazeného do preprimárního vzdělávání jsou tři roky. Jeho cílem je zajistit, aby děti předškolního věku připravovalo na následnou školní docházku. **Primárním** vzděláváním se rozumí počátek povinné školní docházky. Většinou následuje po absolvování preprimárního vzdělávání. V každém státě je počátek vstupu dítěte do primárního vzdělávání různý. Obvykle žáci do této fáze vzdělávání nastupují po dovršení šesti roků. Zde se od nich vyžaduje naučit se číst, psát a počítat. **Základní** vzdělávání obsahuje dva úseky. Již zmiňované primární vzdělávání a dále **nižší sekundární vzdělávání**. V České republice tyto dva pojmy splývají v jeden s označením „základní škola“. Doba trvání je zpravidla osm nebo devět let. Toto období slouží jako životní etapa, během které se žáci připravují na vyšší sekundární vzdělávání. Do **vyššího sekundárního vzdělávání** nastupují studenti, kteří úspěšně ukončili nižší sekundární vzdělávání a jejichž věk dosahuje čtrnácti až šestnácti let. Délka trvání tohoto vzdělávacího procesu je různá a liší se podle země, ve které vzdělávání probíhá, mezi dvěma až pěti lety. V České republice se setkáváme s těmito druhy škol: střední odborné učiliště, střední odborná škola, gymnázium. Studenti mají po ukončení vyššího sekundárního vzdělávání dvě možnosti. Buď vzdělávání ukončí a jsou připraveni ucházet se na trhu práce o místo v zaměstnání, nebo zahájit studium v rámci terciálního vzdělávání. **Neuniverzitní terciální vzdělávání** je v současnosti v České republice zastoupeno vyššími odbornými školami, prostřednictvím kterých studenti vykonávají svou přípravu na budoucí povolání. Jedná se o studium v délce dvou nebo tří let. Po absolvování studia nebývají vydávány diplomy osvědčující vysokoškolskou kvalifikaci. Studium je zakončeno absolutoriem. **Univerzitní terciální vzdělávání** se uskutečňuje na univerzitách, nebo na jiných typech vysokých škol.

V České republice platí *Zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů*, podle kterého se vysoké školy dělí na univerzitní nebo neuniverzitní. Na vysoké školy univerzitní je možné uskutečňovat vzdělávání ve všech typech vzdělávacích programů, bakalářských, magisterských i doktorských a ve vztahu s tím i tvůrčí činnost. Neuniverzitní vysoká škola není členěna na fakulty, studenti mohou studovat bakalářské i magisterské programy a škola může provádět tvůrčí činnost (www.zakonyprolidi.cz).

S pojmem vzdělávání úzce souvisí pojem **klíčové kompetence**. OBST (2017, s. 35) formuluje klíčové kompetence jako: „*Souhrn vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot důležitých pro osobní rozvoj a uplatnění každého člena společnosti.*“ Každá společnost určuje tyto kompetence na základě vize tak, aby každý jedinec ve společnosti byl veden k dosažení vzdělání za účelem své vlastní spokojenosti a prospěšnosti společnosti. **Cílem vzdělávání** je tedy zajistit, aby každý žák nebo student dosáhl takové míry klíčových kompetencí, které by vedly k prosazení ve společnosti, eventuálně k přípravě na jeho další vzdělávání. Jedná se o děj, který trvá celý život.

1.2 Vzdělávání dospělých

Vzděláváním dospělých se zabývá studijní obor andragogika. BENEŠ (2014, s. 101) pohlíží na dospělého z několika aspektů. Dospělý je člověk, který se stal tělesně zralým. V České republice dovršením věku osmnácti let získává jedinec dále určitá práva a zároveň i povinnosti. Stává se nezávislým na svých rodičích, je připraven nastoupit do svého prvního zaměstnání a založit rodinu.

HOLÁSKOVÁ (2010, s. 131) vnímá dospělého jako jedince, který: „*Je fyzicky na vrcholu svých sil, citově je vyrovnaný, objektivně využívá své schopnosti. Dosahuje nejvyššího stupně sociální zralosti v ontogenezi svého vývoje a projevuje zájem o problémy společnosti, ve které žije.*“

V dnešní době málokterý jedinec dokáže celý život vystačit s vědomostmi, které nabyt v průběhu svého mládí, prostřednictvím školního vzdělávání. Aby uspěl v silném konkurenčním prostředí, je okolnostmi donucen pokračovat ve vzdělávání i v dospělosti. Cílem zpravidla bývá zvyšování své odbornosti a kvalifikace v zaměstnání, dále doplnění středoškolského nebo vysokoškolského vzdělání, které z nějakého důvodu nenabyl v určité etapě svého života. Rovněž ke smysluplnému prožívání volného času je třeba rozvíjení a upevňování již získaných vědomostí a dovedností. Společenská věda sociologie od vzdělávání dospělých předpokládá jistá pozitiva spočívající především v rozkvětu společnosti. Tento zisk nazýváme funkcemi vzdělávání dospělých. **Funkcí kvalifikační** definujeme zprostředkování vědění. Vzdělávání je účastníkům umožněno organizovaně prostřednictvím vzdělávacích institucí. (Beneš, 2014, s. 37,62,64).

Zde nám poskytnou možnost účastnit se vzdělávacího procesu s cílem získat znalosti a dovednosti. Druhá, **funkce selekční**, přímo souvisí s určeným sociálním statutem. Postavení ve společnosti je určeno prestiží získaného vzdělání. Společnost se dělí na jedince, kteří mají díky svému zaměstnání a postavení přístup k moci, určují chod společnosti a směr, kterým se bude svět dále ubírat. Čím vyšší vzdělání, tím lepší možnost výběru povolání. **Integrační a legitimační funkce** si kladou za cíl sjednat soulad mezi státním zřízením, ve kterém žijeme na straně jedné a mezi postoji, zásadami, názory a normami nejen vzdělávacích institucí, na straně druhé. Toto vše se děje v kontextu neustálého dialogu, za vlivu aktuálního politického dění (Beneš, 2014, s. 37,62,64).

Na průběh vzdělávání dospělých působí celá řada **faktorů**. Rozlišujeme faktory subjektivní a faktory objektivní. Faktory **subjektivní** jsou pro vzdělávání dospělých zcela zásadní. Patří mezi ně především úroveň vzdělání daného jedince, jeho věk, touha osvojit si určité znalosti, dovednosti a postoje. Neméně důležité je sociální prostředí, ve kterém se člověk nachází a motivace. Mezi **objektivní** faktory řadíme nabídku vzdělávacích aktivit, omezenou možnost využití absolvovaného vzdělávání v další praxi u zaměstnavatele, ochotu zaměstnavatelů umožnit svým zaměstnancům vzdělávání na pracovišti, zákonodárné ukotvení a mimo jiné rovněž investice (Veteška, 2016, s. 91).

Vzdělávání dospělých řadíme mezi zásadní odvětví celoživotního učení. Zahrnuje vzdělávání ve školách a další vzdělávání. Další vzdělávání dělíme na profesní, zájmové a občanské vzdělávání.

Celoživotní vzdělávání		
Vzdělávání dětí a mládeže	Vzdělávání dospělých	
		Další vzdělávání
	Vzdělávání ve školách	Profesní Zájmové Občanské

Tabulka č. 1 Struktura celoživotního vzdělávání (Zdroj: Veteška, 2016, vlastní zpracování)

Z tabulky č. 1 vyplývá, že **vzdělávání ve školách** není záležitostí jen dětí. Dospělý jedinec si v rámci druhé vzdělávací šance tímto procesem opatří stupeň vzdělání, který z nějakého důvodu nebyl schopen získat v mládí. V současnosti je zcela přirozený, nabídku přesahující zájem studentů o kombinované studium na vysokých školách. Nesmíme zapomenout na skutečnost, že do této oblasti patří i péče o seniory. Naši nejstarší spoluobčané mají možnost vzdělávání prostřednictvím zájmových kurzů nebo akademii a univerzit třetího věku. **Další vzdělávání** dospělých hraje významnou roli v životě každého jedince. Dnešní uspěchaná doba, která se vyznačuje svou nestabilitou a neustálými ekonomickými krizemi, nutí jedince na sobě neustále pracovat. Pokud chtějí uspět v silné konkurenci pracovního prostředí, musí jít s dobou a nesmí se spokojit s tím, co se naučili v dobách svého mládí ve škole. V dobách minulých nebývalo výjimkou, že se student vyučil pro určitý podnik, kam po ukončení studia nastoupil jako do svého prvního pracovního poměru a v tomto podniku pracoval celý život. Po roce 1989 se situace změnila. Některé podniky ukončily činnost, naopak vzniklo mnoho nových společností, které potřebovaly lidské zdroje na vysoké profesní úrovni. Společnosti na tento stav reagují sami prostřednictvím **profesního vzdělávání**. Vzdělávání zaměstnanců má v kompetenci personální oddělení dané společnosti, nebo zcela samostatný útvar vzdělávání. Jeho náplní práce je především školení nově příchozích pracovníků a zajištění všech dostupných informací potřebných k jejich zapracování na určené pracovní místo. Dále eviduje a obnovuje potřebnou kvalifikaci stávajících kmenových pracovníků, rovněž garantuje prohlubování již získaných dovedností prostřednictvím kvalifikačního vzdělávání a reaguje na změny v oblasti trhu práce v rámci rekvalifikace. V zaměstnancích se snaží vzbudit potřebu pro rozvoj jejich individuality při tvorbě vlastního kariérního postupu. V neposlední řadě má na starost další podnikové vzdělávání dle požadavku vedení společnosti. Soustavné a plánované firemní vzdělávání je nedílnou součástí řízení lidských zdrojů. Zaměstnancům nabízí profesní postup, zlepšuje klima na pracovišti a utváří silné pracovní kolektivy. Zaměstnavatelům pomáhá s výběrem pracovníků na vhodné pracovní pozice. Správnou péčí o zaměstnance bývá zaměstnavatel odměněn zvýšením produktivity práce, pracovník se stává vysoce efektivním a loajálním. Je ochoten podílet se na rozvoji a prosperitě firmy, ve které pracuje. **Zájmovému vzdělávání**, na rozdíl od vzdělávání profesního, se každý věnuje ve svém volném čase. Člověk má možnost si sám vybrat, jaké činnosti se po splnění svých pracovních i mimopracovních povinností bude věnovat. Klasickým znakem okruhu zájmového vzdělávání je zejména dobrovolnost a neformálnost. Účastník vyhledává volnočasové vzdělávací aktivity pro své vlastní potěšení. (Veteška, 2016, s. 96-135).

Prožívá při nich pocit uspokojení, na vzdělávací akce se těší, navštěvuje je rád a jsou jeho koníčkem. Během těchto aktivit dospělý člověk dokáže alespoň na chvíli zapomenout na starosti běžného života, provede relaxaci těla a mysli a je připraven na zvládnutí dalších výzev v pracovním i osobním životě. **Občanské vzdělávání dospělých** si klade za cíl probudit v každém člověku zájem o aktivní účast na dění v běžném životě. Česká republika se stala dne 1. května 2004 součástí Evropské unie. Je logické, že i z tohoto důvodu musí občanské vzdělávání směřovat k výchově k evropanství, demokracii, respektu k právním normám a zákonům České republiky. Každému občanovi České republiky, který dovrší věk osmnácti let, je ústavním zákonem dáno volební právo. Toto právo mu zaručuje, že se může podílet na veřejném životě. V obci, ve které žije, může jako zvolený zastupitel spolurozhodovat o tom, kam budou směřovány investice, kdo bude řídit mateřskou nebo základní školu, jaké bude hospodaření s majetkem obce a může ovlivňovat dění v obci. Očekávaným efektem občanského vzdělávání by měla být aktivizace občanů k větší aktivitě a účasti na dění v obci, městě, ale i státu (Veteška, 2016, s. 96-135).

1.3 Formy vzdělávání u Policie ČR

Učení dospělých podle VETEŠKY (2016, s. 170) probíhá formou distančního vzdělávání, prezenční výukou, kombinovaným vzděláváním a sebevzděláváním. Forma vzdělávání nám definuje způsob, jakým bude vzdělávací aktivita prováděna.

Distanční vzdělávání

Dne 1. ledna 2022 byl ve zkušebním provozu úspěšně spuštěn celoplošný Edukační policejní on-line systém „E-POLIS“. Ředitelům vybraných útvarů Policie České republiky s celostátní působností bylo současně nařízeno rozhodnout o zapojení určeného útvaru do tohoto systému (www.policie.cz)

Systém „E-POLIS“ je provozován Policií České republiky v rámci celostátní úrovně a je primární e-learningovou platformou určenou pro vzdělávání pracovníků. Jde o systém, kterým se dá vytvářet a následně sdílet nabízené učivo. Správcem systému byl pověřen Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, je provozován na graficky upravené platformě Moodle v datové síti intranet Ministerstva vnitra Hermes a rovněž v celosvětové síti internet. „E-POLIS“ se skládá ze dvou na sobě nezávislých úrovní. Na centrální úrovni jsou dostupné vzdělávací aktivity zpřístupněny všem zaměstnancům (www.policie.cz).

Zatímco oblastní úroveň bude zpřístupněna útvarům a organizačním článkům policie se záměrem uspokojit jejich lokální vzdělávací potřeby. Do systému „E-POLIS“ jsou implementovány kurzy, které se skládají z přednášek, z interaktivního obsahu, z testů, z on-line výuky prostřednictvím vlastního videokonferenčního řešení a z ostatních studijních materiálů. Dále zde najdeme knihovnu se studijními materiály, které jsou přehledně rozděleny do příslušných kategorií. Systém rovněž nabízí přehled o uskutečněných dotazníkových šetření v rámci evaluace. Do vzdělávacího systému se mohou přihlašovat účastníci vzdělávání za účelem svého studia. Dále zde mají přístup zaměstnanci, kteří uskutečňují vlastní vzdělávací aktivitu. Role učitele bez práva upravovat má možnost prezentovat učivo a hodnotit vzdělávané. Role učitele lektora přísluší pedagogovi, který může umísťovat do prostředí soubory s výukovými materiály, dále je upravovat a editovat. Tvůrce kurzu ručí za správnost a bezchybnost vytvořené vzdělávací aktivity. Za koordinaci vzdělávacího procesu nese odpovědnost manažer vzdělávacích aktivit centrální nebo lokální úrovně. Zahajuje a nabízí aktivity pro určenou skupinu pracovníků a může zasahovat do již probíhajících kurzů. Má přehled o studiu i účastnících vzdělávacích akcí a vytváří statistiky. Správnou funkci systému garantuje správce, který do programu zadává informace o uživatelích a provádí optimalizaci a modifikaci systému (www.policie.cz).

Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy do pilotní verze zařadil tato školení:

- Prodloužení platnosti povolení k řízení služebních dopravních prostředků
- Školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci
- Školení požární ochrany
- Základy ochrany informačních systémů v online prostředí
- Násilné a taktické zastavení vozidla

K těmto školením budou postupem času přibývat další plánované aktivity:

- Kurz poskytování první pomoci
- Kurz anglického jazyka
- Kurz přípravy ke služební zkoušce

Dále zde budou zpřístupněny studijní materiály potřebné k úspěšnému zakončení základní odborné přípravy nově nastupujících příslušníků.

Záměrem vytvoření edukačního policejního online systému je vybudovat centrální systém vzdělávání, který bude dostupný každému zaměstnanci Policie České republiky (www.portalsharepoint.cz).

Prezenční vzdělávání

Základním pilířem prezenčního vzdělávání u Policie České republiky je **služební příprava**. Upravuje ji Závazný pokyn policejního prezidenta ze dne 19. ledna 2009 *o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky*. Služební příprava je nezbytná a je nepostradatelná pro každodenní práci policisty. Služební přípravou je získána, upevňována a rozšiřována odborná způsobilost pro výkon povolání příslušníka. Předstupněm zpravidla bývá kvalifikační příprava, která probíhá v policejních školách a školských zařízeních Ministerstva vnitra a v dalších vzdělávacích zařízeních. Služební příprava je uskutečňována pomocí metod, které dělíme mimo jiné na školení, kurzy, odborné studijní pobyty, semináře, instrukčně metodická zaměstnání a výcvik. Základní část služební přípravy se odvíjí ze služebního poměru a je stejná bez rozdílu pro všechny policisty. Je zde kladen důraz na způsobilost policisty zvládat klíčové kompetence při plnění služebních povinností. Součástí je udržování a zvyšování tělesné a fyzické způsobilosti k výkonu služby, absolvování střelecké a taktické přípravy. Další stupeň již zaměřuje taktickou přípravu odborným směrem, podle služebního pracoviště a profesního zaměření příslušníka. Zde jsou procvičovány konkrétní absolvované modelové situace, později využívané při obdobném služebním zákroku. Dochází k vyhodnocení zákroku a následnému odstranění případných nuancí. Vrcholem služební přípravy je propojení teoretických odborných znalostí s praktickými dovednostmi, zkušenostmi při taktickém postupu na různých policejních opatřeních, absolvováním integrovaného výcviku policistů (www.policie.cz).

Mezi cíle služební přípravy řadíme především bezpečnost při manipulaci a zacházení s přidělenou služební zbraní, zákonné použití donucovacích prostředků, znalost taktických postupů vedoucích k úspěšnému ukončení služebního zákroku s minimalizováním rizik ohrožení života a zdraví všech zúčastněných osob. Spadají zde i specializované skupiny policistů, jejichž cíle jsou striktně vymezeny činností, kterou tyto specialisté provádějí. Typickým příkladem specializované skupiny je oblast pyrotechnické služby. Cílem, který nelze opominout, je udržení fyzické způsobilosti všech příslušníků. Zakončení služební přípravy obsahuje přezkoušení, které je v souladu s cíli služební přípravy (www.policie.cz).

Kombinované vzdělávání

MUŽÍK (2012, s. 26) vysvětluje kombinované vzdělávání jako spojení přímé výuky se studiem, které si student organizuje sám. V dnešní době se především uplatňuje při studiu na vysokých školách.

V rezortním policejním vzdělávání se kombinovanému vzdělávání věnuje například Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Praze, která prostřednictvím pololetních intenzivních kombinovaných kurzů zajišťuje studium cizích jazyků. Kurzy angličtiny, němčiny, ruštiny a francouzštiny organizuje formou pěti dvoutýdenních soustředění, kdy jedno soustředění obsahuje šedesát vyučovacích hodin. Kurzy trvají pět měsíců. Začínají vždy v září a v únoru. Příslušník dva týdny navštěvuje kurz a následující dva týdny vykonává běžnou činnost na svém pracovišti. Každý kurz je zakončen zkouškou příslušné jazykové úrovně (Ministerstvo vnitra ČR č. j. VPŠA-77/CJDV-22). Dalším subjektem, který zajišťuje kombinované vzdělávání nejen pro zaměstnance bezpečnostních sborů, je Policejní akademie České republiky se sídlem v Praze. Jedná se o státní vysokou školu univerzitního typu, která je organizační složkou státu, financovaná Ministerstvem vnitra. Školu tvoří Fakulta bezpečnostního managementu a Fakulta bezpečnostně právní (www.polac.cz).

Na uvedených fakultách je možné v kombinované formě studovat bakalářské studijní programy:

- Bezpečnostně právní studia
- Policejní činnosti
- Bezpečnostní aspekty ve veřejné správě

a dále navazující magisterský studijní program:

- Bezpečnostně právní studia (www.polac.cz)

Sebevzdělávání

Česká republika od svého vzniku prochází neustálým vývojem. Parlament České republiky vykonává zákonodárnou činnost a přijímá mnoho právních norem. Na případnou změnu legislativy musí okamžitě reagovat každý příslušník policie. Nemůže čekat, až bude proškolen, nebo až bude svým nadřízeným vyslán na kurz, kde nové informace získá (Bertl, 2019, s. 74).

Musí na sobě neustále pracovat, na změny pružně reagovat a sebevzdělávat se i ve svém volném čase. I policista má pro své vzdělávání motivaci, nestačí mu informace, které již získal. Měl by mít potřebu rozšiřovat své poznatky a znalosti, aby byly neustále aktuální (Bertl, 2019, s. 74).

1.4 Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Holešově

Vznik areálu je historicky zasazen do období let 1936 až 1938. V těchto letech bylo vládou Československé republiky nařízeno, že ve městě Holešov vzniknou vojenská kasárna. V období druhé světové války byl objekt zabrán Německou bezpečnostní policií, za účelem likvidace vzpoury partyzánů ve zdejší oblasti. Změna přišla až koncem války v roce 1945, kdy byl areál do roku 1946 využíván jako středisko pro organizování výcviku příslušníků Národní bezpečnosti. Mezi lety 1946 až 1969 byly zdejší prostory zabrány dělostřeleckými útvary a následně výsadkáři. První úvahy o tom, že se v Holešově zřídí vojenské školské zařízení, se datují od podzimu roku 1969. V této době se do objektu stěhuje Ženižně-technické učiliště z Bratislavy a z Valašského Meziříčí škola Pohraniční stráže. Po dokončení výstavby celého areálu byl studentům dán do užívání 1. září 1972. V tomto roce je zřízena fakulta ochrany státních hranic Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti, aby byla dne 8. března roku 1974 přejmenována na Vysokou školu Sboru národní bezpečnosti. Po dvanácti letech, dne 1. března 1986, je vytvořena Důstojnická a praporčická škola Sboru národní bezpečnosti, Pohraniční stráže a Vojsk ministerstva vnitra. Po pěti letech fungování byla v roce 1991 reorganizována na Střední odbornou školu Federálního policejního sboru. Po rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky škola funguje pod názvem Střední policejní škola Ministerstva vnitra. Zásadní změna přichází dne 1. května 2008. Tento den škola získává akreditaci vzdělávacího programu pro vyšší odbornou školu (www.spshol.cz).

Obrázek č. 2 Administrativní budova VPS a SPŠ MV v Holešově (zdroj: vlastní)

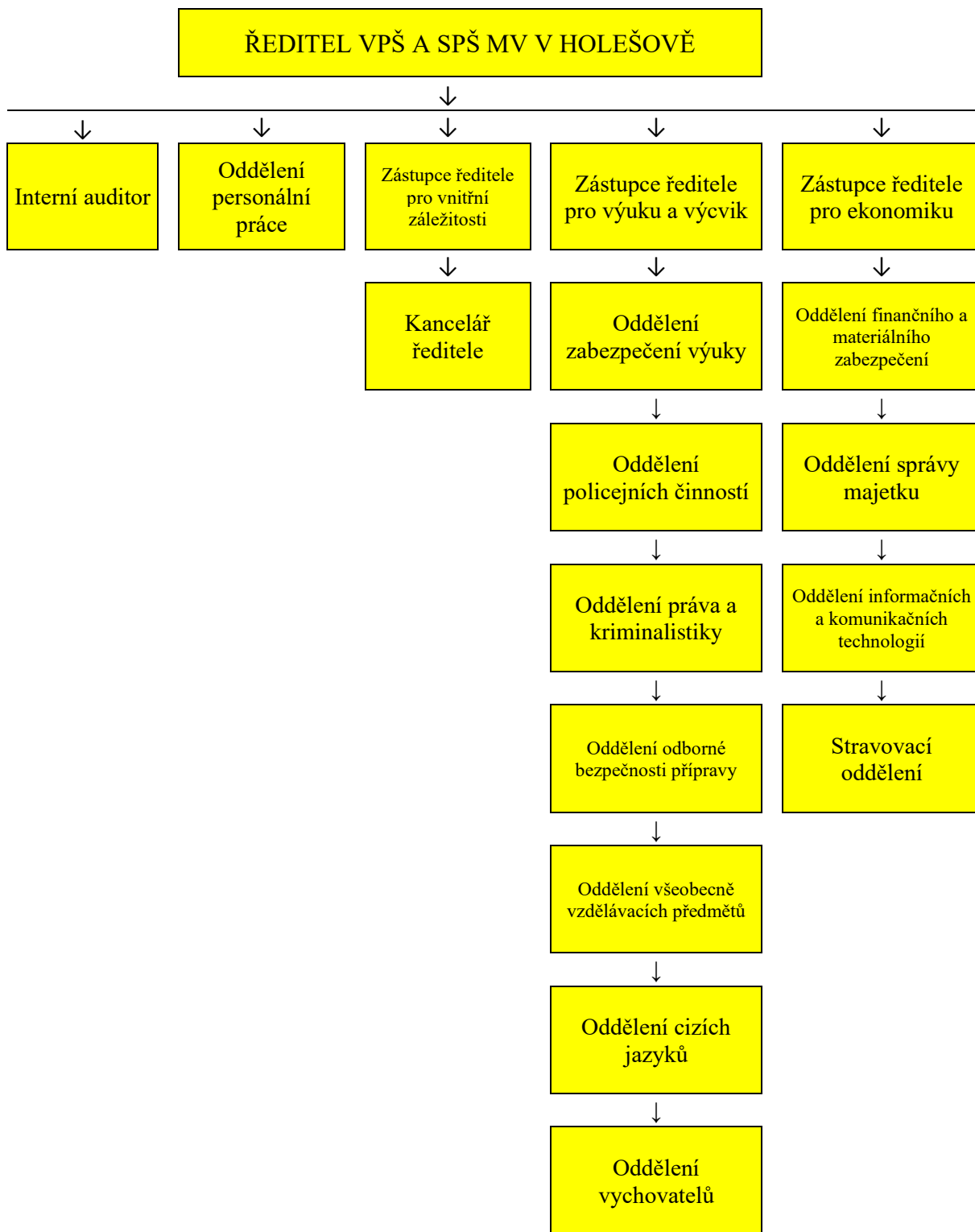
Zřizovatelem Vyšší policejní školy a Střední policejní školy Ministerstva vnitra v Holešově je Ministerstvo vnitra České republiky. Studium na této škole umožňuje absolventům základních škol získat úplné střední odborné vzdělání ukončené maturitní zkouškou s následným studiem vyššího odborného vzdělávání v oboru Bezpečnostně právní činnost (68-42-N/04). Škola rovněž zastává nezastupitelnou úlohu v oblasti vzdělávání policistů i pracovníků Ministerstva vnitra České republiky. Na ploše osmnácti hektarů se nachází víceúčelový areál, který obsahuje moderní učebny určené pro nácvik modelových situací, učebny pro výuku cizích jazyků, interaktivní učebny informačních technologií, kryté střelnice pro nácvik bezpečné manipulace s přidělenou služební zbraní a multifunkční sportovní hřiště s tělocvičnou a posilovnou. Je zde k dispozici blok určený k ubytování a stravování studentů. Obrovskou devizu představuje venkovní střelnice, která se nachází v areálu nedaleké vesnice Dobrotice. Pedagogický sbor tvoří převážně zkušení policisté, kteří řadu let vykonávali službu na základních útvech a mohou své službou nabyté zkušenosti předat jak studentům, tak i policistům. Ke dni 31. srpna 2022 pracovalo na škole celkem 51 policistů, z tohoto počtu bylo 9 policistek. Na vzdělávání se rovněž podílelo dalších 145 občanských zaměstnanců, z toho bylo 87 žen. Prostory školy totiž slouží rovněž ke vzdělávání jak nově nastupujících policistů do základní odborné přípravy, tak i déle sloužícím policistům, kteří zde bývají vysláni k absolvování různých specializačních kurzů a školení. Škola dále nabízí studium angličtiny, němčiny a ruštiny (www.spshol.cz).

Obrázek č. 3 Učební blok VPŠ a SPŠ MV v Holešově (*zdroj: vlastní*)

V roce 2022 se maturitní zkoušky zúčastnilo celkem 108 studentů ze čtyř maturitních tříd střední odborné školy. Z tohoto počtu 51 studentů prospělo s vyznamenáním, 56 jich prospělo a jeden student neprospěl. V rámci studia na vyšší odborné škole absolutorium úspěšně vykonalo všech 38 studentů. Z tohoto počtu 23 studentů prospělo s vyznamenáním (www.spshol.cz).

V současné době areál školy plní ještě jednu důležitou funkci. Vedení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje na podzim roku 2022 rozhodlo, že na pozemku Vyšší policejní školy a Střední policejní školy Ministerstva vnitra bude vybudováno registrační místo primárně určené pro běžence ze Sýrie. Registrační místo je schopno odbavit a následně i ubytovat celkem 150 běženců. Policie byla tímto krokem nucena zareagovat na zvýšený počet migrantů, kteří na území České republiky vstoupili ilegálně (www.zlin.cz).

Tabulka č. 2 Organizační schéma VPŠ a SPŠ v Holešově (www.spshol.cz, vlastní zpracování)

Shrnutí

Objasnili jsme základní pojmy z oblasti vzdělávání a rozčlenili etapy vzdělávání ve vztahu ke struktuře vzdělávacího systému v České republice. Pozornost jsme zaměřili na specifika vzdělávání dospělých v kontextu celoživotního učení. Představili jsme on-line vzdělávací platformu „E-POLIS“ jako atraktivní formu vzdělávání příslušníků policie. V závěru první kapitoly jsme prezentovali Vyšší policejní školu a Střední policejní školu Ministerstva vnitra v Holešově jako významné vzdělávací instituce v oblasti policejního vzdělávání.

2 POLICIE ČR

Policie České republiky patří mezi sedm bezpečnostních sborů, které působí na území našeho státu. Vznikla dne 15. července 1991 a v roce 2021 oslavila 30 let od svého vzniku. Jedná se o nejpočetnější bezpečnostní sbor, který chrání občany na teritoriu České republiky. Řídí se zákonem č. 273/2008 Sb., *Zákon o Policii České republiky* (Šteinbach, 2011, s. 11-15).

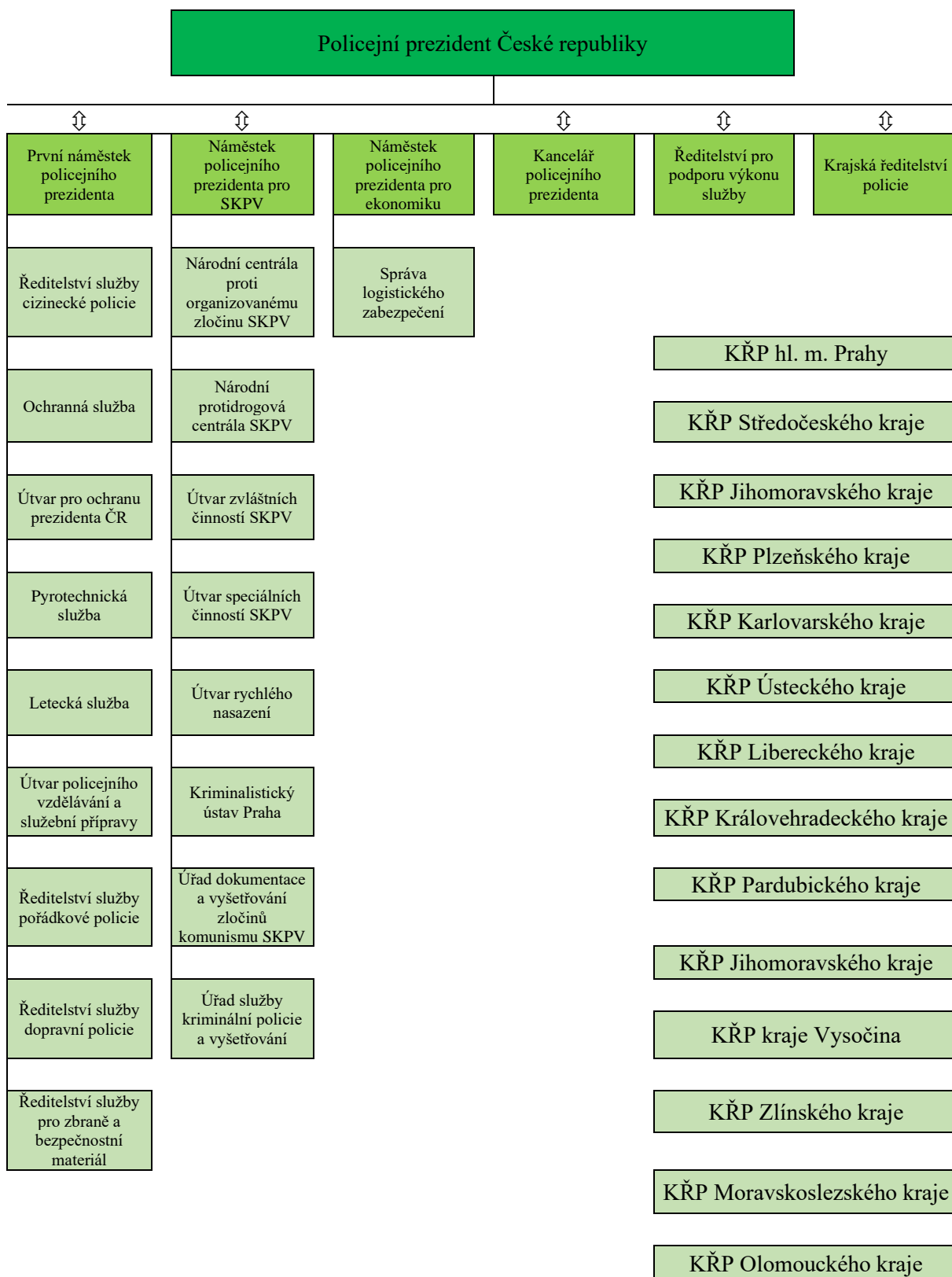
2.1 Organizační struktura Policie ČR

Za celou dobu trvání náleží Policie České republiky do podřízenosti Ministerstvu vnitra ČR. Vrcholným orgánem Policie České republiky je **Policejní prezidium**, v jehož čele stojí policejní prezident. Policejního prezidenta jmenuje ministr po odsouhlasení vládou České republiky. Do náplně práce policejního prezidia mimo jiné patří vytyčení cílů a určení směru, kterým se bude bezpečnostní sbor dále vyvíjet, rovněž dohlíží na činnost podřízených útvarů a zabývá se posouzením aktuální bezpečnostní situace na území České republiky. Policejní prezident reprezentuje policii navenek, zajišťuje, aby byly uskutečňovány stanovené cíle, podává ministru vnitra návrh rozpočtu na další období a vymezuje rozsah pravomocí služebních funkcionářů. Prvnímu náměstkovi policejního prezidenta je podřízeno ředitelství Služby cizinecké policie, Ochranná služba, Útvar pro ochranu prezidenta ČR, Pyrotechnická služba, Letecká služba, Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, ředitelství Služby pořádkové policie, ředitelství Služby dopravní policie, ředitelství Služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. Nese odpovědnost za podřízené útvary, jejichž činnost koordinuje a realizaci nastavených cílů podřízených útvarů. Do gesce náměstka policejního prezidenta pro Službu kriminální policie a vyšetřování spadá Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, Národní protidrogová centrála SKPV, Útvar zvláštních činností SKPV, Útvar speciálních činností SKPV, Útvar rychlého nasazení, Kriminologický ústav Praha, Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu SKPV, Úřad služby kriminální policie a vyšetřování. Náměstek policejního prezidenta pro SKPV metodicky usměrňuje jednotlivá operativně pátrací pracoviště a unifikuje postup útvarů činných v trestním řízení. Zajišťuje pro policisty na úseku SKPV odborné vzdělávání nezbytné pro jejich další profesní rozvoj. Úzce spolupracuje s policejním prezidentem při vymezení mety Služby kriminální policie a vyšetřování (www.policie.cz).

Správu logistického zabezpečení řídí náměstek policejního prezidenta pro ekonomiku. Přebírá odpovědnost za pracovní postupy a činnosti krajských ředitelství policie v odvětví hospodárného zabezpečení policie, dále za pořizování majetku do vlastnictví policie a v neposlední řadě za přerozdělování finančních prostředků v rámci resortu. Kancelář policejního prezidenta je samostatný útvar, který pro policejního prezidenta připravuje důležité podklady, informace a materiály. Vyřizuje veškerou korespondenci a plní funkci správního úřadu ve vymezených pravomocech. Ředitelství pro podporu výkonu služby zajišťuje informační a komunikační technologie pro veškeré útvary policie na území České republiky. Dále poskytuje právní rady a závazná stanoviska (www.policie.cz).

Obrázek č. 4 Budova Policejního prezidia ČR (www.mapy.cz)

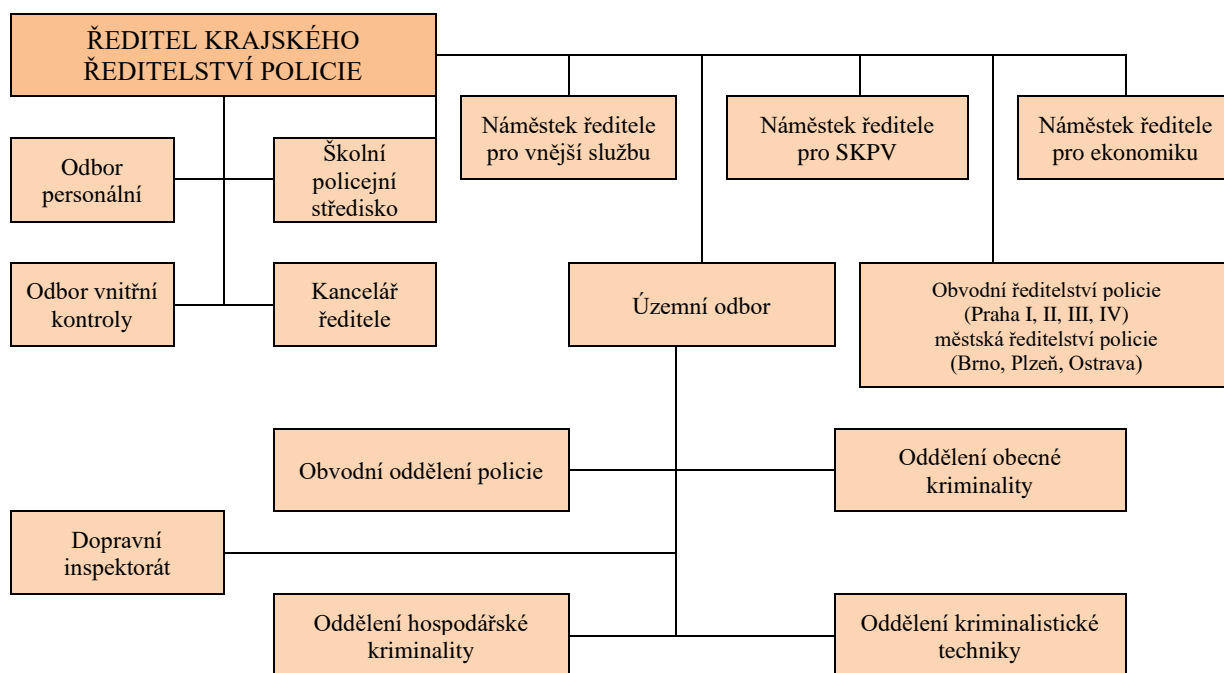

Tabulka č. 3 Organizační struktura Policie České republiky (Zdroj: Policie České republiky, 2017, s. 9, vlastní zpracování)

Dnem 1. ledna 2010 bylo dosaženo stavu, kterým na území České republiky došlo k rozšíření počtu **krajských ředitelství policie** na celkový počet čtrnácti tak, že v současnosti se v každém samosprávném kraji nachází jedno ředitelství, které řídí krajský ředitel. V Praze se dále nachází čtyři obvodní ředitelství policie. Městská ředitelství policie jsou zřízena ve městě Brně, Plzni a Ostravě. Kromě hlavního města Prahy se každé ředitelství policie dále dělí na územní odbory, jejichž teritoria přesně kopírují v minulosti zažité okresy. Oblast územního odboru je rozdělena podle velikosti na služební obvody, v Praze na místní oddělení policie (Policie ČR, 2017, s. 86).

Mapa č. 1 Kraje České republiky (www.seniorivkrajich.mpsv.cz)

Tabulka č. 4 Organizační struktura krajského ředitelství policie (Zdroj: Policie České republiky, 2017, s. 87, vlastní zpracování)

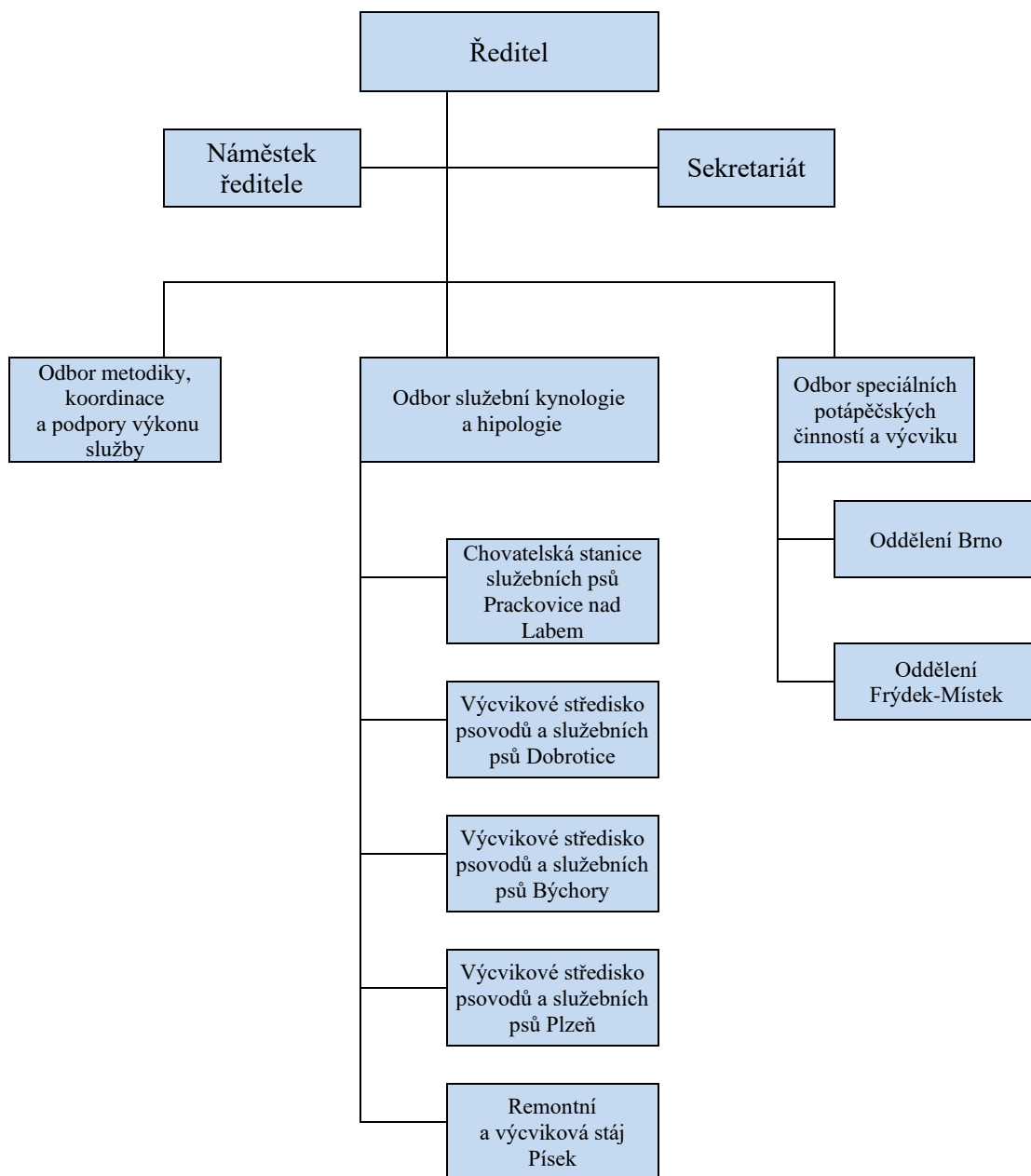
Jak je vidět z tabulky č. 4, do přímé působnosti ředitele krajského ředitelství přímo spadá odbor personální, odbor vnitřní kontroly, kancelář ředitele a školní policejní středisko. Dále ředitel řídí náměstka pro vnější službu, náměstka ředitele pro službu kriminální policie a vyšetřování a náměstka ředitele pro ekonomiku. Rovněž jsou mu podřízeni ředitelé územních odborů, které jsou dislokovány na území daného ředitelství. Ředitelé územních odborů na svých územních celcích koordinují činnost všech obvodních oddělení, dopravního inspektorátu, oddělení obecné a hospodářské kriminality a oddělení kriminalistické techniky. Mimo to v hlavním městě Praze do kompetence krajského ředitele patří vedení ředitelů obvodních ředitelství Praha a ve městech Plzeň, Brno a Ostrava také i ředitelů městských ředitelství policie (Policie České republiky, 2017, s. 87).

2.2 Historie a současnost služby pořádkové policie

Československo vzniklo dne 28. října 1918 rozpadem Rakouska – Uherska. Na území nově vzniklého státu v té době působily dva bezpečnostní sbory, státní policie a četnictvo. Četníci udržovali veřejný pořádek a byli řízeni ministerstvem obrany. Jednalo se o plně funkční vojensky organizovaný ozbrojený sbor. Naproti tomu státní policie měla svá pracoviště dislokována pouze ve velkých městech s hustým osídlením. Proto vláda v roce 1920 zákonnou normou stanovila, že všude tam, kde to bude bezpečnostní situace vyžadovat, nejpozději do pěti let zřídí státní policejní úřady. Jejich náplní práce byla evidence občanů a cizinců a udržování veřejného pořádku s důrazem na bezpečnost osob. Výsledkem bylo, že v roce 1938 působilo na území Československa 111 policejních stanic, kde bylo zaměstnáno zhruba 15 000 zaměstnanců. Státní policie velice dobře spolupracovala jak s četnictvem, tak s finanční stráží, armádou a obecní policií. Zlom nastal v roce 1939, kdy veškeré bezpečnostní složky Československa přešly pod velení německých říšských orgánů na území nově vzniklého Protektorátu Čechy a Morava. Jejich úkolem bylo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost. Někteří příslušníci se připojili k protifašistickému odboji. Rok 1945 znamenal konec státní policie a četnictva, jelikož vláda poválečného Československa kompletně zrušila všechny bezpečnostní složky. Vzniká Sbor národní bezpečnosti tvořený třemi součástmi. Uniformovaného sboru, pocházejícího z bývalého četnictva. Dále ze sboru pohotovostního, který primárně sloužil ke střežení státních hranic a ze sboru neuniformované národní bezpečnostní služby. Posláním pořádkové služby zajišťoval sbor uniformovaný a z části sbor pohotovostní. Milníkem pořádkové služby je vydání zákona č. 149/1947 Sb., *o národní bezpečnosti*, který prohlašuje **pořádkovou službu** za zcela **samostatnou složku**, jež měla za úkol chránit veřejnou bezpečnost a majetek. Ve stejném roce dochází k dělení Sboru národní bezpečnosti na tři složky. První složka je pořádková a zajišťuje bezpečnost osob a majetku, druhá, složka kriminální, se zabývá vyšetřování trestných činů. V pořadí třetí složka postihovala pachatele trestných činů, které byly namířené proti státnímu zřízení. Příslušníci pořádkové služby vykonávali činnost na nově zřízených stanicích SNB. Služba byla prováděna formou obyčejnou a zvláštní. Obyčejná služba zahrnovala běžné úkoly při dohledu na veřejný pořádek a bezpečností silničního provozu, ochranu zdraví a majetku během požárů a povodní. Rovněž působila preventivně proti páchání trestné činnosti a aktivně odkrývala pachatele protiprávního jednání. Úkolem zvláštní služby byla spolupráce s Národními výbory při zabezpečení veřejného pořádku (Gregor, 2017, s. 11-130).

V jejich kompetenci byla spolupráce se soudy a ostatními státními orgány. V průběhu let 1950 a 1951 byla ve SNB zformována součást pod názvem Veřejná bezpečnost. Typické pro toto období bylo zavedení soustavy okrskových zmocněnců, pomocné stráže VB a VB na železnici. Zmocněnci odpovídali za své okrsky, ve kterých zajišťovali veřejný pořádek. Každý okres byl takto rozdělen na několik okrsků. Uvedený stav byl ideální vzhledem k tomu, že každý okrskář měl výbornou místní znalost. Systém měl však jednu slabost. Protože zmocněnci pracovali na svých okrscích zcela samostatně, neměli možnost od starších a zkušenějších kolegů přejímat zkušenosti z výkonu služby. Po roce 1964 zavedená praxe přestala plnit svůj účel. V Československu byly vybudovány velké okresy a bylo nutné na tento stav zareagovat. Na celém území republiky začala plnit své úkoly obvodní oddělení Veřejné bezpečnosti. Pro další vývoj pořádkové služby je tato skutečnost zásadní. Zákonem č. 70/1965 Sb., *o Sboru národní bezpečnosti* bylo nařízeno, že SNB bude složen ze dvou na sobě nezávislých sekcí, Státní bezpečnosti a Veřejné bezpečnosti. Rok 1980 se do historie pořádkové služby zapsal jako čas změny v uspořádání, nastavení parametrů služby a usměrňování činnosti. Obvodní oddělení byla situována do oblastí s velkou hustotou zalidnění, nebo tam, kde byla ve větší míře páchána trestná činnost. Služebny byly zrenovované a příslušníkům byla dána do užívání moderní technika, byl obnoven vozový park. Služebny, na kterých službu vykonávalo menší množství příslušníků, byly zrušeny. Na území České socialistické republiky u služby pořádkové policie vykonávalo službu 14 500 členů Veřejné bezpečnosti na obvodních, železničních, poříčních odděleních a v pohotovostní motorizované jednotce VB a v Praze na odděleních VB metro. Další reforma započala po roce 1985. Usilovala o rozčlenění větších teritorií na menší části tak, aby byla pořádková služba k dispozici i občanům z menších obcí. Toto úsilí trvalo až do roku 1990. Období po sametové revoluci sebou přineslo problémy spojené se zvýšeným nárůstem trestné činnosti, která byla ve srovnání s předcházejícím obdobím zhruba trojnásobná. Zvýšení počtu kriminality měla na svědomí tehdejší rozsáhlá amnestie prezidenta republiky. Z tohoto důvodu zvolení zastupitelé žádali rezort ministra vnitra o řešení situace a navýšení počtu obvodních oddělení i příslušníků. Posílení bylo zajištěno v podobě výpomoci vojáků základní služby. Města i obce si v této nelehké bezpečnostní situaci vypomohly zřízením městské a obecní policie v duchu zákona č. 553/1991 Sb., *o obecní policii*. V létě roku 1991 byla zákonem č. 283/1991 Sb., *Zákon České národní rady o Policii České republiky* zřízena Policie České republiky. Jednalo o ozbrojený bezpečnostní sbor s působností na území České republiky. Následně v roce 1993 vzniká Policejní prezidium České republiky, řízené policejním prezidentem, spadající do kompetence ministru vnitra (Gregor, 2017, s. 11-130).

V témže roce zahájilo činnost Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky. Náplní práce dvanácti policistů působících na tomto útvaru bylo mimo jiné metodické řízení činnosti článků pořádkové služby. Na obvodních odděleních dostávali policisté do užívání nové informační technologie a hardwarové vybavení služeben za účelem usnadnění administrativní zátěže. Kolem roku 2000 je zahájen proces vytváření pořádkových jednotek na území všech krajů v České republice. Byl spuštěn informační systém Evidence trestního řízení (ETR), potřebný nástroj kvalitního zpracování spisové agendy, jehož používání postupně od kriminální policie a vyšetřování převzaly všechny součásti policie. V roce 2006 došlo ke sjednocení služby pořádkové a železniční policie. Tímto krokem došlo k navýšení počtu policistů a občanských zaměstnanců u služby pořádkové policie na 18 500. Se vzestupem demokracie musela policie reagovat na agresivní chování fanoušků při různých sportovních akcích, různých typech shromáždění, včetně technopárty. Policie bývala kritizována za příliš razantní zákroky proti těmto účastníkům. Proto po vzoru Německa byli vyškolení policisté zapojeni do antikonfliktních týmů s cílem působit prostřednictvím komunikace na problémové skupiny a jedince. Tito policisté hrají nezastupitelnou roli při akcích velkého rozsahu s účastí většího počtu osob. Počátkem účinnosti zákona č. 273/2008 Sb., *o Policii České republiky* byla ukončena reorganizace policie, jíž došlo ke vzniku krajských ředitelství policie. Služba pořádkové policie byla začleněna do struktury územních odborů, které vznikly po ukončení činnosti okresních ředitelství. Probíhaly rozsáhlé investice do policejních služeben a do obnovy služebních vozidel v novém policejním designu. Dochází k úplnému zrušení služby železniční policie, jejíž úkoly přešly do gesce služby pořádkové policie. Od roku 2010 dochází k postupnému snížení tarifních tabulek pořádkové služby z 18 500 na 17 500 příslušníků. Z důvodu úspor finančních prostředků jsou oddělení s menším počtem sloužících policistů přeměněny na policejní stanice. Realita na některých menších odděleních dokonce došla až tak daleko, že výkon dozorčího stálé služby byl časově omezován. K nápravě uvedeného stavu došlo v roce 2012, kdy byla vydána nová systemizace služebních míst za účelem akceschopnosti i menších oddělení (Gregor, 2017, s. 11-130).

Tabulka č. 5 Organizační struktura ředitelství služby pořádkové policie PP ČR (www.portalsharepoint.cz, vlastní zpracování)

V současnosti na útvech služby pořádkové policie pracuje zhruba osmnáct tisíc policistů. Jejich náplní práce je prakticky nepřetržitý kontakt se spoluobčany. Žádná jiná služba policie nemá tak širokou sféru působnosti. Příslušníci musí mít všestranný přehled nejen o základních policejních činnostech, ale musí se orientovat ve velkém množství neustále se měnících právních předpisů a norem. Jejich základní úkoly a činnosti se ve srovnání s minulostí příliš nezměnily. Posláním nadále zůstává především ochrana bezpečnosti osob a majetku. S ostatními složkami policie spolupracují při zabezpečení veřejného pořádku, dále vedou přestupkové, trestní a správní řízení. Mimo jiné usilují o eliminaci kriminality a provádí dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. Uvedené činnosti primárně vykonávají příslušníci zařazení na obvodních nebo místních oddělení policie. Na teritoriu větších měst bývají mimo obvodních oddělení zřízena pracoviště oddělení hlídkové služby. Hlavní náplň práce těchto útvarů spočívá v přímém a nepřetržitém dohledu nad veřejným pořádkem. Krajská ředitelství dále mohou disponovat se zásahovými jednotkami, které bývají využívány proti pachatelům zvláště závažné trestné činnosti, realizaci záchranných akcí v souvislosti s živelnými pohromami a zasahují proti teroristickým útokům. Nezastupitelnou úlohu stále mají členové antikonfliktních týmů, kteří jsou vycvičeni k asertivnímu jednání a komunikaci směrem k agresivním občanům nejen při sportovních a kulturních opatřeních. Své místo ve struktuře pořádkové služby zaujímá pořiční oddělení. Činnost je obdobná jako u obvodních oddělení s tím rozdílem, že výkon služebních činností se provádí výhradně na důležitých vodních nádržích nebo korytech řek, nebo v jejich okolí. Oddělení služební hipologie a kynologie slouží k zajištění bezpečnosti v těžko přístupném terénu a na místech, kde dochází k větší koncentraci osob. Jedná se mimo jiné o riziková sportovní utkání a účast na demonstracích. Služební psi jsou dále cvičeni na vyhledávání pohřešovaných osob a věcí. Pohotovostní a eskortní oddělení poskytuje svou součinnost všem útvarům policie, zajišťuje střežení cel a zadržených pachatelů trestné činnosti, jejich hlavní náplní práce je provádění eskort zájmových osob. V Praze je za účelem ochrany cestujících a majetku zřízeno oddělení Metro. Působnost oddělení je ve stanicích a vlakových soupravách pražského metra (www.pp-portal.pcr.cz).

Ke konci roku 2022 pracovalo na různých útvech služby pořádkové policie 16 500 policistů. Na teritoriu České republiky je funkčně rozmístěno 508 obvodních oddělení, 47 policejních stanic, 42 oddělení hlídkových služeb, 4 speciální pořádkové jednotky, 12 pohotovostních a eskortních oddělení a 8 zásahových jednotek (www.policie.cz).

2.3 Obvodní oddělení

Obvodní oddělení jsou základním pilířem služby pořádkové policie. Ve struktuře krajských ředitelství policie jsou zařazeny pod územní odbory. Jejich součástí mohou být rovněž policejní stanice nebo služebny. Oddělení vykonává povinnosti zejména při zajištění veřejného pořádku a dále se snaží zamezovat páchání trestné činnosti. Vede přestupková řízení a spolupracuje s orgány obcí s rozšířenou působností. Participuje mimo jiné na úkolech vztahujících se k trestnímu řízení a dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. Obvodní oddělení spolupracuje i s ostatními složkami policie. Neméně důležitá je kooperace i s Hasičským záchranným sborem, Zdravotnickou záchrannou službou, ale i s ostatními bezpečnostními sbory.

Obrázek č. 5 Budova obvodního oddělení Policie České republiky
Lipník nad Bečvou (*zdroj: vlastní*)

Jednou ze základních forem působení obvodního oddělení je **dozorčí služba**. Policista, který vykonává funkci dozorčího, komunikuje s občany, zabývá se podněty občanů, na které reaguje s cílem nápravy protizákonného jednání. Je v neustálém spojení s integrovaným operačním střediskem, zpracovává jeho úkoly a poskytuje operačnímu důstojníkovi zpětnou vazbu. V době, kdy se na obvodním oddělení nenachází vedoucí pracovník, přebírá jeho povinnosti. V případech, kdy se na oddělení nacházejí osoby omezené na svobodě, odpovídá za činnost a řád v policejních celách (závazný pokyn č. 180 ze dne 28. listopadu 2012).

Vede přehled o službu konajících policistech a návštěvách, které se na obvodním oddělení zdržují. Rovněž zajišťuje výkon hlídkové a obchůzkové služby.

Obrázek č. 6 Pracoviště dozorčího stálé služby na obvodním oddělení Policie České republiky Lipník nad Bečvou (*zdroj: vlastní*)

Další důležitou formou je konání **hlídkové služby**. Je možno volit z několika variant. Policisté mohou službu vykonávat ve vícečlenných nebo smíšených hlídkách, dále mají na výběr mezi způsoby dopravy hlídky po přiděleném okrsku. Hlídka se může pohybovat pěšky, vozidlem, nebo na plavidle. Jejich hlavní činností je působit preventivně tam, kde dochází k častému protiprávnímu jednání. Rovněž jsou k dispozici operačnímu důstojníkovi, na jehož pokyn vyjíždí na místo události, kde dále provádí služební zákrok. V případech, kdy byl spáchán přestupek, jsou kompetentní k vyřízení přestupku v příkazním řízení, nebo oznámením příslušnému správnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Vedou spisovou dokumentaci a provádí šetření do agendy přidělených trestních písemností. Realizují pátrání po osobách a věcech a zajišťují eskorty osob. Účelem **obchůzkové služby** je v první řadě prevence. Koná ji zkušenější policista, který má v přiděleném okrsku potřebnou místní a osobní znalost. Doručuje písemnosti problémovým občanům, kteří úmyslně nepřebírají doručenou poštu. Tento příslušník se o svůj přidělený úsek stará, komunikuje s občany a řeší jejich problémy. Poznatky, které získává, dále zpracovává a zjednává nápravu. Účastní se jednání zastupitelstva obce a je partnerem při jednání o bezpečnostní situaci v přiděleném okrsku. Mimo jiné rovněž v omezené míře plní úkoly hlídkové služby.

Náplň práce **vedoucího oddělení** spočívá ve vedení svých podřízených, zajišťování chodu celého oddělení a dohledem nad vykonávanou činností. Na policisty působí po stránce odborné, v oblasti profesní etiky a produktivní efektivnosti práce. V pravidelných intervalech hodnotí podřízené policisty a garantuje vypracování hlášení o činnosti svěřeného útvaru. Vedoucí příslušník koordinuje oddělení vždy v souladu s právními předpisy a pokyny svých přímých nadřízených. Dále vychází z aktuálních úkolů, které byly projednány na služebních poradách a sdělených instrukcí z integrovaného operačního střediska. Rovněž vychází z aktuální bezpečnostní situace na teritoriu obvodního oddělení. Udržuje kontakt s ostatními útvary policie a státními orgány. V rámci svých měsíčních porad vyhodnocuje činnost celého oddělení i jednotlivých policistů, rozkrývá nápad trestné činnosti a bezpečnostní situaci na svém článku a stanoví úkoly na další období. Nese odpovědnost za bezproblémový chod celého oddělení. Na obvodním oddělení bývá zřízena funkce **zástupce vedoucího**. V rámci velkých obvodních oddělení, která jsou situována převážně ve větších městech, zastupují vedoucího oddělení dva zástupci. Zástupce odpovědný za zákonné vedení trestního řízení a přestupků, má v náplni práce přerozdělování spisové dokumentace podřízeným policistům. Z pozice výkonu své funkce je oprávněn provádět dohled nad rozpracovanými spisy s důrazem na správnost procesních úkonů, revidovat termíny plnění zadaných úkolů a nese odpovědnost za realizování instrukcí státního zástupce. V případě potřeby je policistům nápomocen při uskutečňování obtížných procesních úkonů. Zástupce vedoucího pro výkon služby provádí instrukce policistů konajících službu, vysílá hlídky do míst, kde lze předpokládat narušení veřejného pořádku a plánuje bezpečnostní opatření na území obvodního oddělení. Komunikuje s orgány státní správy a samosprávy. Navrhuje preventivní opatření za účelem eliminace protiprávního jednání. V případě použití donucovacích prostředků nebo zbraně posuzuje jejich oprávněnost. Po ukončení služby provádí její vyhodnocení. Na obvodních odděleních vykonává pracovní činnost **administrativní a spisový pracovník**. Na uvedené místo bývá přijat do pracovního poměru občanský zaměstnanec, jehož náplní práce je vyřizování běžné korespondence, přijímání a odesílání datových zpráv, ukládání a archivace dokumentů dle spisového řádu a provádění skartací (závazný pokyn č. 180 ze dne 28. listopadu 2012).

Shrnutí

Popsali jsme organizační strukturu Policie České republiky, představili policejní prezidium jako její nejvyšší orgán a útvary s územně vymezenou působností – krajská ředitelství policie. Připomněli jsme historii pořádkové služby a seznámili jsme se současnou podobou a útvary služby pořádkové policie. Rozebrali stěžejní úlohy obvodního oddělení a role policistů zařazených na různých pozicích na tomto základním článku.

3 SLUŽEBNÍ POMĚR NA DOBU URČITOU

Uchazeč, který projevil zájem pracovat jako policista, je povinen absolvovat náročné přijímací řízení. Postup, kterým jsou zájemci přijímáni do služebního poměru příslušníka bezpečnostního sboru, upravuje ustanovení § 16 zákona č. 361/2003 Sb., *Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů*.

3.1 Přijímací řízení

ARMSTRONG a TAYLOR (2015, s. 272-273) uvádějí postup, podle kterého se personalisté společností rozhodují, jestli je zaměstnanec vhodný na danou pracovní pozici. Na úvod je nutné si stanovit požadavky, které musí zaměstnanec splňovat, aby byl pro organizaci přínosem. Dalším krokem je vybrání způsobu propagace, kterým firma pracovníka zaujme. Následuje zaevidování žádostí uchazečů a dohodnutí termínu schůzky. Zájemci o práci, kteří uspějí u vstupních pohovorů, jsou pozváni k provedení testů dle nastavených dispozic obsazované pracovní pozice. Výběrová komise poté zváží vhodnost uchazeče na konkrétní pracovní pozici. Je možné požadovat i posudky od předchozího zaměstnavatele. Před přijetím nového zaměstnance do pracovního poměru dochází k finální kontrole žádosti a žadatel je vyzván, aby nastoupil do nového zaměstnání. Součástí pracovní smlouvy může být sjednání zkušební doby, po kterou zaměstnavatel na zaměstnance dohlíží a získává zpětnou vazbu o jeho pracovní činnosti.

Obdobným způsobem postupují i manažeři lidských zdrojů na personálních odborech krajských ředitelství policie. Policejní prezident genmjr. Mgr. Martin Vondrášek na své poradě ze dne 26. ledna 2023 zhodnotil personální situaci a uvedl, že od roku 2016 až do roku 2021 byl příchod nových policistů a odchod zkušených policistů poměrně vyrovnaný. Bohužel v roce 2022 došlo ke stavu, že bezpečnostnímu sboru v současné době chybí 720 policistů. Ředitel Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje na tuto situaci zareagoval a na své měsíční poradě, která se konala 30. ledna 2023 v Účelovém zařízení Plumlov, stanovil jednou z priorit Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje na rok 2023 efektivní nábor nových policistů s cílem stabilizovat personální stav (zápis z porady č. j. KRPM-14416-1/ČJ-2023-1400KR).

Proces **přijímacího řízení** do služebního poměru příslušníka Policie České republiky se striktně řídí Zákonem č. 361/2003 Sb., *o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů*. V § 16 se uvádí, že pro přijetí občana k bezpečnostnímu sboru musí být splněny dva základní předpoklady. V bezpečnostním sboru musí být volné služební místo a dále **uchazeč**, který je státním občanem České republiky, o přijetí do služebního poměru musí písemně požádat. V den jeho přijetí musí dále dovršit věku minimálně osmnácti let, musí být bezúhonný, plně svéprávný a mít úspěšně ukončené předepsané vzdělání potřebné pro ustanovení na volné služební místo. Klíčový je zdravotní stav uchazeče, který je nucen podrobit se důkladné zdravotní prohlídce a vyšetření za účelem ověření jeho zdravotní způsobilosti. Neméně důležité je psychologické vyšetření uchazeče, které provádí psycholog psychologického pracoviště bezpečnostního sboru. Pokud účastník vyhoví těmto požadavkům, je pozván k ověření jeho fyzické kondice, které se skládá ze čtyř testů. Jako první se budoucí policista snaží uběhnout vzdálenost čtyřiceti metrů stanoveným způsobem za co nejkratší dobu. V pořadí druhý test ověřuje počet kliků, které uchazeč zvládne vykonat stanoveným způsobem a bez přerušení. Další disciplínou je provedení celomotorického testu, které spočívá ve správně provedené a opakované realizaci požadovaného cviku za předepsanou dobu dvou minut. Posledním prověřkovým cvičením uchazeč uběhnutím vzdálenosti 1000 metrů prokáže schopnost své vytrvalostní výkonnosti. Za splnění každé disciplíny jsou uchazeči připisovány body podle toho, kolik cviků, případně za jaký časový limit, je splnil. V testech uspěje uchazeč, který dosáhne stanoveného počtu bodů potřebného pro přijetí do služebního poměru. Uchazeč, který má zájem pracovat u bezpečnostního sboru, musí být srozuměn s tím, že přijetím k Policii České republiky ztrácí některá svá práva. V den přijetí do služebního poměru nesmí být členem žádné politické strany nebo politického hnutí, rovněž nesmí vykonávat jinou výdělečnou činnost, mimo výjimky stanovené zákonem. Posledním předpokladem je jeho způsobilost se zpracováváním utajovaných informací. **Bezpečnostní sbor** provede šetření za účelem zjištění, zda uchazeč vyhovuje kritériím potřebným k přijetí do bezpečnostního sboru. Z tohoto důvodu zpracovává osobní údaje uchazeče. Požádá o opis z evidence Rejstříku trestů a opis přestupků, vedené rejstříkem trestů. Taktéž zajistí výpis z evidencí vedených ministerstvem a ostatními orgány veřejné správy. Obvodní oddělení, v jehož okrsku se nachází trvalý pobyt žadatele o přijetí k bezpečnostnímu sboru, provede místní šetření s cílem zjistit, jakou má uchazeč ve své obci pověst. V průběhu přijímacího řízení je uchazeč pozván před komisi složenou ze služebních funkcionářů a personalisty k provedení pohovoru (zákon č. 361/2003 Sb., ze dne 23. září 2003).

Zde v přátelské atmosféře probíhá rozhovor mezi funkcionáři a uchazečem na téma jeho motivace stát se členem bezpečnostního sboru, o vlastní představě práce u policie a požadovaném služebním zařazení. Komisi zajímá i osobní život uchazeče, jeho koníčky, vzdělání, dovednosti a případné předešlé pracovní zkušenosti. Po úspěšném ukončení přijímacího řízení vzniká služební poměr na dobu určitou, který je stanoven na dobu tří let, se zkušební dobou v délce šesti měsíců. O tomto úkonu služební funkcionář vyhotoví písemné rozhodnutí, které zahrnuje výrok o dni, kterým služební poměr vzniká a dni nástupu k výkonu služby. Součástí rozhodnutí je rovněž druh služebního poměru, jeho doba, služební místo a hodnost, do které je příslušník zařazen, dále útvar, ke kterému policista nastoupí. Je zde uvedena sjednaná zkušební doba a celkový měsíční služební příjem. V den přijetí do služebního poměru příslušník skládá služební slib (zákon č. 361/2003 Sb., ze dne 23. září 2003).

3.2 Základní odborná příprava

Dříve, než policista může začít plnit úkoly na obvodním oddělení, je povinen absolvovat základní odbornou přípravu, po jejímž úspěšném vykonání se teprve stává plnohodnotným policistou. Aby mohl chránit veřejný pořádek a prosazovat dodržování zákonných norem, musí se nejprve naučit, jaká oprávnění může za určité situace použít. Základní odborná příprava je rozdělena do několika na sebe navazujících částí. Jejím cílem je seznámit účastníka vzdělávacího procesu s organizačním uspořádáním policie a s jejími úkoly. Právě přijatý policista si musí osvojit klíčové kompetence spojené s přímým výkonem služby na určeném služebním místě a musí znát svá práva a povinnosti. Dříve, než policista nastoupí k absolvování základní odborné přípravy, je odvelen k absolvování kurzu „*Nástupní příprava*“. Jedná se o denní formu vzdělávání v délce trvání patnácti dnů. Během této doby se účastník vzdělávacího programu naučí bezpečně manipulovat s přidělenou služební zbraní, zvýší si svou fyzickou kondici, osvojí si základy z oblasti pořadové přípravy. Seznámí se s přidělenou výzbrojí a výstrojnou normou. Výstupem bývá osvědčení o úspěšném absolvování kurzu (www.upvsportal.pcr.cz).

„*Odborná výuka I*“ je první částí základní odborné přípravy. Pro policisty, kteří jsou zařazeni v rámci útvarů pořádkové policie, jsou k dispozici celkem tři vzdělávací zařízení ve městech Praha, Brno a Holešov. Jedná se o šestiměsíční denní formu vzdělávání, určenou pro příslušníky, kteří úspěšně absolvovali nástupní přípravu (Odborná výuka I, II. Č. j. UPVSP-1041-1/ČJ-2018-9100KR).

Výuka a modelové situace v základní odborné přípravě mají za cíl posílit klíčové a občanské kompetence nově přijatého policisty a zformovat jeho odborné kompetence. Klíčové kompetence jsou zaměřeny na komunikační dovednosti, rozvíjení osobnostních a sociálních schopností, samostatné řešení běžných každodenních nesnází a počítačovou gramotnost. Občanskými kompetencemi je myšleno rozvíjení osobního potenciálu s aktivním zapojením do společnosti a individualita policisty. Odborné kompetence jsou zaměřeny na etiku policejní práce, empatické chování k občanům a odbornost se zaměřením na právní vědomí. Aby bylo možno nastavené cíle vzdělávání splnit, byl sestaven učební plán vzdělávání pro odbornou přípravu I a II.

NÁZEV TEMATICKÉHO CELKU	HODINOVÁ DOTACE I.	HODINOVÁ DOTACE II.	HODINOVÁ DOTACE CELKEM
Základy práva	96	16	112
Základy kriminalistiky	72	16	88
Služba pořádkové a cizinecké policie	146	46	192
Služba dopravní policie	100	20	120
Řízení služebních vozidel	30	0	30
Příprava k použití donucovacích prostředků	100	8	108
Příprava k použití zbraně	66	20	86
Zdravotnická příprava	26	0	26
Komunikace a policejní etika	42	0	42
Spojovací příprava	40	0	40
Administrativa a informační technologie	48	0	48
Komplexní policejní činnosti	0	76	76
Celkový počet výukových hodin	766	202	968

Tabulka č. 6 Učební plán vzdělávání (Základní odborná příprava 2018. Č. j. UPVSP-1041-1/ČJ-2018-9100KR, vlastní zpracování)

V tabulce č. 5 jsou uvedeny tematické celky a jejich hodinové dotace. Vyučují se převážně teoretické předměty, které se záměrně prolínají s praktickými úkony a modelovými situacemi. Po splnění požadavků nastavených v rámci ukončení každého předmětu je policista povinen podrobit se přezkoušení. Důraz je kladen především na oprávněnost použití přidělené služební zbraně a zákonnost použití donucovacích prostředků. Zkouška je rozdělena na dva okruhy. V teoretické části student vyplní test a v praktické části bude řešit zadanou modelovou situaci. Úspěšným absolvováním obou těchto procedur je další část vzdělávání ukončena (Základní odborná příprava 2018. Č. j. UPVSP-1041-1/ČJ-2018-9100KR).

V pořadí druhým krokem je absolvování „*Řízené praxe*“, která je uskutečňována na základních mateřských útvarech a ve školních policejních střediscích. Její délka trvání jsou tři měsíce. V této části vzdělávání policista své znalosti, dovednosti a postoje, které získal v průběhu Odborné výuky I, uplatňuje pod dohledem staršího a zkušenějšího policisty v běžném výkonu služby. Důraz je kladen především na zažití situací v souvislosti s běžným výkonem služby a postupů při ohledání místa činu. Policista se naučí strategii služebního zákroku, taktiku zákroku pod jednotným velením a bude se účastnit pátrání po osobách, věcech a vozidlech. V součinnosti s lektory odboru služební přípravy krajských ředitelství policie budou policisté provádět nácvik modelových situací zaměřených na teoretické i praktické použití přidělené služební zbraně, dále budou procvičovat prvky sebeobrany a zákonným způsobem aplikovat donucovací prostředky. Součástí výcviku bude rovněž zvyšování vlastní fyzické kondice. Důležitým bodem praxe policisty je orientace v informačních systémech policie a osvojení administrativních dovedností. Aby byla praxe považována za úspěšně ukončenou, musí policista absolvovat alespoň 80 % výukových akcí (Řízená praxe. Č. j. UPVSP-1041-2/ČJ-2018-9100KR).

„*Odborná výuka II*“ je třetí a poslední částí základní odborné přípravy, jejímž úspěšným absolvováním je vzdělávání nově nastupujícího policisty ukončeno. Po dobu dvou měsíců příslušníci intenzivně trénují modelové situace, se kterými se mohou s vysokou pravděpodobností v běžném výkonu služby setkávat. V této fázi probíhá především zdokonalování zákroků proti pachatelům trestné činnosti. Výcvik je situován do různých typů prostředí. Ukončení tohoto bloku je totožné jako u Odborné výuky I (www.upvspportal.pcr.cz).

Vzdělávání v základní odborné přípravě končí závěrečnou zkouškou, která obsahuje ústní a praktickou část. Policista obdrží otázku, na kterou musí správně odpovědět. V praktické části správným způsobem vyřeší určenou modelovou situaci. Po úspěšném splnění závěrečné zkoušky policista obdrží osvědčení o absolvování a nastupuje na svůj kmenový útvar, kde začíná plnit běžné služební povinnosti (Odborná výuka I, II. Č. j. UPVSP-1041-1/ČJ-2018-9100KR).

3.3 Služební zkouška

Jednou z podmínek pro to, aby mohl být policista zařazen do služebního poměru na dobu neurčitou, je úspěšné vykonání služební zkoušky. Problematika konání služební zkoušky je upravena v § 12 zákona č. 361/2003 Sb., *o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů*. Služební zkoušku je nutné vykonat nejdříve šest měsíců a nejpozději jeden měsíc před uplynutím lhůty, v rámci které byl policista ustanoven do služebního poměru na dobu určitou. Konkrétně řeší zásady provádění služební zkoušky Nařízení vlády č. 506/2004 Sb., *kterým se stanoví způsob přípravy na služební zkoušku, obsah služební zkoušky a její průběh, hodnocení a ukončení*. Každý policista má možnost přípravy na služební zkoušku v délce pěti pracovních dnů a to buď samostudiem, nebo účastí ve vzdělávacím kurzu. Služební zkouška se skládá ze tří částí. Na začátku je účastníkům vzdělávání zpřístupněn test, ve kterém musí za dobu šedesáti minut správně označit odpovědi u celkem dvaceti čtyř zadaných otázek. Následuje ústní část, v níž si příslušník vylosuje sadu tří otázek z oblastí legislativy, problematiky týkající se jeho odbornosti související se službou pořádkové policie. Na doplnění je vždy nutné správně zodpovědět i otázku zaměřenou na téma život zachraňujících úkonů. Na ústní část zkoušky je možnost využít čas na přípravu v době maximálně třiceti minut. Závěrečný úsek zkoušky spočívá ve správném a zákonném vyřešení zadané modelové situace, jejíž podstata vyplývá z teoretické části ústní zkoušky. Komise každý úsek zkoušky hodnotí zvlášť. Pro zdařilé ukončení služební zkoušky je potřeba rozhodnutí komise se závěrem „splnil/a“. V případě, kdy policista u zkoušky neuspěje, má možnost jednoho opravného pokusu (www.zakonyprolidi.cz).

Druhou podmínkou pro zařazení příslušníka do služebního poměru na dobu neurčitou je konstatování, že policista v rámci služebního hodnocení během doby určité dosahoval minimálně dobrých výsledků. **Služební hodnocení** provádí vedoucí policista dle Závazného pokynu policejního prezidenta č. 79/2009, *k provádění služebního a průběžného hodnocení příslušníků Policie České republiky*. Cílem hodnocení je zajištění věcných a prokazatelných materiálů za účelem zvážení, zda policista přistupuje k plnění zadaných úkolů zodpovědně a v souladu s „*Etickým kodexem Policie České republiky*“. Zabývá se jeho profesionálními kvalitami, znalostmi, dovednostmi a schopnostmi. Dále slouží jako podklad pro rozhodování služebnímu funkcionáři s kázeňskou pravomocí ve věcech služebního poměru. Nadřízený policista jeho prostřednictvím sestavuje program určený k dalšímu profesnímu růstu příslušníka. Služební hodnocení policisty, který je zařazen ve služebním poměru na dobu určitou, přímý nadřízený provádí každý rok a před absolvováním služební zkoušky (závazný pokyn č. 79 ze dne 26. června 2009).

Policista je hodnocen podle těchto kritérií:

- a) Sebevzdělávání – má zájem na sobě dále pracovat, vzdělávat se ve svém vlastním volnu, doplňovat si vzdělání prostřednictvím odborných kurzů a seminářů a prohlubovat získané vědomosti.
- b) Organizační schopnosti – disponuje strategickým myšlením při tvorbě časového plánu s cílem zajistit plnění urgentních úkolů před méně důležitými, dokáže pružně reagovat na konkrétní situace.
- c) Odbornost – dbá na dodržování právních předpisů a interních aktů řízení, v činnostech, které jsou náplní jeho práce, je uznávaným specialistou.
- d) Řízení – hodnocení se provádí pouze u policistů, kteří mají přiznán příplatek za vedení a koordinují podřízené pracovníky v souladu se stanovenými prioritami, požadavky a úkoly.
- e) Reprézentace policie – chová se a vystupuje ve služebních vztazích i soukromém životě v rámci společenských norem, respektuje Etický kodex Policie České republiky.
- f) Odolnost vůči zátěži – v zátěžových situacích prokazuje velmi dobrou odolnost, stresující situace je schopen řešit racionálně, emoce nemají zásadní vliv na výkon služby.
- g) Služební příprava – plní stanovené požadavky dle místa služebního zařazení.
- h) Odpovědnost za majetek státu svěřený policii – o svěřený majetek pečuje a chrání jej před zničením a poškozením, zodpovědně provádí inventury a vyšetřuje případné vzniklé škody.
- i) Odpovědnost za vykonanou službu – je si vědom vlastní odpovědnosti za kvalitu vykonané práce, nadřízený se může spolehnout, že policista zadaný úkol včas a kvalitně splní.

- j) Ochota a iniciativa – policista postupuje dle nastavených priorit a náplní činnosti pro služební místo, na kterém byl ustanoven, tuto činnost vykonává s vyšším úsilím, než stanovuje standard.
- k) Schopnost týmové služby – je schopen prosadit své vlastní názory, nicméně respektuje názor ostatních a přichází s řešením ve formě kompromisu.
- l) Komunikace – jeho verbální projev vystihuje danou situaci, problémy dokáže správně pojmenovat, umí jednat ve standardních i vyhrocených situacích.
- m) Schopnost rozhodování – rozhoduje se zcela samostatně po pečlivém vyhodnocení všech okolností, případné problémy řeší až po důkladném zvážení.
- n) Sebeovládání – případné konflikty řeší s nadhledem a s velkou dávkou empatie. Dobře zvládá negativní emoce.
- o) Schopnost získat autoritu – svým profesionálním přístupem je pro ostatní policisty i občany přirozenou autoritou, je osobností.
- p) Respekt vůči nadřízeným – akceptuje autoritu nadřízeného, nevyhledává zbytečné a bezúčelné diskuze.
- q) Administrativní dovednosti – ovládá svěřenou výpočetní techniku, osvojil si ovládání informačních systémů a komunikačních programů, dodržuje zadané pokyny a termíny v souladu se zásadami spisové služby, zná gramotnost písemného projevu.
- r) Splnění úkolů uložených posledním služebním hodnocením – v této části přímý nadřízený provede vyhodnocení stavu plnění úkolů zadaných v posledním služebním hodnocení. (závazný pokyn č. 79 ze dne 26. června 2009).

Přímý nadřízený provede hodnocení každého podřízeného policisty na základě těchto daných oblastí. Hodnocení je povinen zaznamenat do příslušného dokumentu a seznámit s hodnocením hodnoceného formou rozhovoru. Jednotlivá kritéria se posuzují pomocí pěti číselných hodnot.

Hodnota (3) znamená, že policista dosahuje „dobrých výsledků“, výkon jeho služby je v souladu s požadavky na dané služební místo a nelze mu nic vytknout.

Hodnota (1) nejlépe vystihuje policistu, který dosahuje „vynikajících výsledků“. Zadané úkoly plní v mimořádné kvalitě a jeho pracovní nasazení vysoce převyšuje standard služebního místa, na kterém je zařazen.

Hodnota (2) značí, že pracovní nasazení příslušníka je nadprůměrné, kdy je hodnocen tvrzením „dosahuje velmi dobrých výsledků“.

Hodnota (4) poukazuje na mírně podstandardní plnění pracovních úkolů. Policista je hodnocen výrokem „dosahuje dobrých výsledků s výhradami“.

Hodnota (5) přísluší policistovi, který „dosahuje neuspokojivých výsledků“. Takto je klasifikován policista, jenž i přes předešlá upozornění přímého nadřízeného vykonává činnost, která se neztotožňuje s předepsanými standardy na zastávané služební pozici.

Na závěr služební funkcionář provede konečné hodnocení, které vyplyne z jednotlivých vyhodnocených kritérií a konstatuje výrok celkového závěrečného hodnocení. Toto výsledné hodnocení je klasifikováno stejnými hodnotami, jako jeho jednotlivá kritéria, s přihlédnutím k nastaveným prioritním oblastem konkrétního služebního místa. Hodnocený má právo podání písemné námitky v případě, kdy se závěrem služebního hodnocení nesouhlasí. Případné námitky řeší poradní komise spolu s vedoucím hodnotitele (závazný pokyn č. 79 ze dne 26. června 2009).

Shrnutí

V závěrečné kapitole teoretické části jsme popsali postup, prostřednictvím kterého se občan stává příslušníkem Policie České republiky. Seznámili jsme se s požadavky, které bezpečnostní sbor klade na uchazeče o policejní profesi. Představili jsme vzdělávací proces, kterého je povinen zúčastnit se každý nově nastupující policista. Vymezili jsme obsah služební zkoušky a věnovali pozornost služebnímu hodnocení.

4 VÝZKUMNÁ ČÁST

Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje je tvořeno pěti územními odbory, Olomouc, Přerov, Prostějov, Šumperk a Jeseník. Oblast Územního odboru Olomouc je rovnoměrně rozdělena mezi osm obvodních oddělení a dvě policejní stanice. Jedním z nejméně zatížených obvodních oddělení je Obvodní oddělení policie Olomouc 3.

4.1 Zhodnocení aktuálního stavu zkoumané problematiky

Byly nalezeny kvalifikační práce, které se zabývají tématy policejního vzdělávání.

Bakalářskou práci vypracoval student Martin Gazdík (Katedra sociální patologie a sociologie, Pedagogická fakulta, Univerzity Hradec Králové, 2020) a nazval ji „*Vzdělávání příslušníků Policie ČR a jejich motivace k dalšímu vzdělávání*“. Teoretická část práce je zaměřena na vzdělávání nově nastupujících policistů, jejich základní odbornou přípravu a ústavy, ve kterých toto vzdělávání probíhá. Rovněž je zde popsána struktura policie, její úkoly a jsou charakterizovány jednotlivé složky, konkrétně služba kriminální policie a vyšetřování, služba dopravní policie a služba pořádkové policie. V poslední kapitole teoretické části autor práce rozebírá pojem motivace, její dělení, faktory a identifikuje zde bariéry ve vzdělávání dospělých. V praktické části práce si autor stanovil výzkumný cíl, kdy se snaží zjistit další možnosti policistů v souvislosti s jejich dalším profesním vzděláváním a dále se zabývá důležitými faktory, které vedou policisty k tomu, aby si zvýšili stupeň dalšího profesního vzdělání. Byly stanoveny tři hypotézy. První hypotéza se zabývala zjištěním, zda u většiny policistů, kteří pracují ve služebním poměru u Policie ČR méně jak šest let, převažuje vnitřní motivace k profesnímu vzdělávání. Druhá hypotéza se zabývala motivací k dalšímu profesnímu vzdělávání v kontextu možného zvýšení finančního ohodnocení policisty. Třetí hypotéza zkoumala, jakým způsobem věkově mladší policisté nejradyji nabírají nové poznatky. K ověření platnosti hypotéz byla zvolena kvantitativní metoda. Formou dotazníku byli osloveni policisté služebně působící na teritoriu Krajského ředitelství policie Královehradeckého kraje, Územního odboru Hradec Králové, zařazení v přímém výkonu služby na místních obvodních odděleních a u služby dopravní policie. Výzkumu se zúčastnilo 135 respondentů. Dotazníkovým zjištěním bylo zjištěno, že první hypotéza byla potvrzena. Většina policistů uvedla, že upřednostňuje vnitřní motivaci před tou vnější.

Naproti tomu hypotéza číslo dvě byla vyvrácena, kdy bylo zjištěno, že policisty k dalšímu profesnímu vzdělávání nemotivuje možnost lepšího finančního ohodnocení, ale hlavním motivačním faktorem je pro ně osvojení nových znalostí a dovedností. Třetí hypotéza byla potvrzena, protože celkem 45,6 % mladších respondentů v dotazníkovém šetření uvedlo, že preferují přebírání informací a zkušeností od svých služebně starších kolegů před absolvováním kurzů v rámci dalšího profesního vzdělávání.

Další, tentokrát práci diplomovou, vypracoval Bc. Martin Kratochvíl (Katedra andragogiky a managementu vzdělávání, Pedagogická fakulta Univerzita Karlova v Praze, 2021) a nazval ji „*Další vzdělávání a profesní rozvoj příslušníků Policie České republiky*“. Teoretická část práce má celkem čtyři kapitoly. První kapitola obsahuje základní pojmy z oblasti celoživotního vzdělávání. Jsou zde popsány všechny fáze vzdělávání od raného dětství a povinné školní docházky, přes přípravu na budoucí povolání až po odborné vzdělávání na vysokých školách. V této části nechybí zmínka o dalším vzdělávání, které zahrnuje občanské vzdělávání, profesní vzdělávání a vzdělávání zájmové. První kapitola je zakončena výčtem forem a metod celoživotního vzdělávání. Druhá kapitola pokračuje teoretickým ukotvením dalšího profesního vzdělávání a zmiňuje tři základní oblasti, kvalifikační vzdělávání, rekvalifikační vzdělávání a periodická školení. Samostatná podkapitola pamatuje i na podnikové vzdělávání. Jejím prostřednictvím instituce zajišťuje svým zaměstnancům vyplnění výkonnostní mezery mezi tím, jak zaměstnanec danou problematiku zvládá a tím, jak je požadováno, aby danou problematiku zvládal v budoucnosti. Ve třetí kapitole už se autor naplno věnuje rezortu policie. Rozebírá zákonné ukotvení bezpečnostního sboru, seznamuje s organizační strukturou Policie České republiky a stejně jako studenti ve výše zmiňovaných bakalářských pracích, popisuje kompletní přijímací řízení nově nastupujících policistů k bezpečnostnímu sboru, požadavky kladené na tyto uchazeče a představuje útvar policejního vzdělávání a služební přípravy a jeho organizační složky. Nesporně nejzajímavější kapitolou je v pořadí čtvrtá, která nás provází různými zeměmi světa v přímé souvislosti se vzděláváním policistů. Jsou zde uvedeny země jako Kanada, Rakousko, Chorvatsko a Německo, kdy je patrný rozdíl mezi těmito zeměmi. Teoretická část je zakončena zajímavou tabulkou, ve které dochází ke srovnání těchto zemí v počtu policistů na počet obyvatel. Výzkumné šetření probíhalo kvantitativní metodou. Student si kladl za cíl zjistit úroveň vzdělání policistů, jejich postoj k dalšímu vzdělávání, motivaci a preference formy dalšího vzdělávání. Za tímto účelem byly stanoveny tři hypotézy.

První hypotéza zjišťuje, zda policisté s praxí od šesti do patnácti let jsou více motivováni k dalšímu vzdělávání než policisté s praxí šestnáct let a více. Druhá hypotéza zjišťuje, zda tito policisté preferují vzdělávání distanční formou, nebo raději osobní účastí na dalším vzdělávání. Třetí hypotéza se u těchto policistů zabývá zjištěním, zda se policisté vzdělávají z důvodu možnosti karierního růstu nebo zvyšování své odbornosti. Výzkum probíhal na vybraných místních odděleních a oddělení Služby kriminální policie a vyšetřování ve služebním obvodu Praha 3. Celkem bylo vyplněno 174 dotazníků. Z dotazníků vyplynulo, že policisté s praxí od šesti do patnácti let nejsou více motivováni dalšímu vzdělávání než policisté s praxí šestnáct let a více. Příslušníci s dobou služby od šesti do patnácti let upřednostňují jako formu dalšího vzdělávání distanční formu oproti policistům s praxí šestnáct let a více, kteří preferují osobní účast na dalším vzdělávání. Rovněž byla výzkumem verifikována třetí hypotéza. Policisté s praxí od šesti do patnácti let se dále vzdělávají především z důvodu možnosti dalšího karierního růstu, zatímco policisté s praxí šestnáct let a více se vzdělávají hlavně z důvodu zvyšování své vlastní odbornosti.

4.2 Výzkumné cíle

Hlavním cílem výzkumného šetření je zjistit, jestli základní odborná příprava vyhovuje neustále se zvyšujícím nárokům kladeným na nově přijatého policistu k bezpečnostnímu sboru Policie České republiky.

Dílčí cíle:

- Ověřit, jestli jsou policisté po odborné stránce po absolvování základní odborné přípravy dobře připraveni do běžného výkonu služby.
- Zkoumat názor účastníků vzdělávání na odbornost a osobnost vyučujících lektorů.
- Zjistit, zda areál a přilehlé okolí policejního vzdělávacího střediska splňuje zásadní potřeby účastníků základní odborné přípravy.

K výzkumnému šetření byly stanoveny následující výzkumné otázky:

Otázka číslo 1:

Postačuje současná doba základní odborné přípravy k přípravě policisty pro práci na obvodním oddělení?

Otázka číslo 2:

Jsou vyučované předměty v souladu s potřebami nově nastupujících policistů?

Otázka číslo 3:

Jakým dojmem na policisty působí prostředí policejního vzdělávacího střediska a jeho personální obsazení?

4.3 Metodologie, organizace výzkumu a cílová skupina

Výzkumné šetření bylo provedeno kvalitativní metodou, kdy za pomoci strukturovaného rozhovoru byli osloveni absolventi policejního vzdělávání na obvodním oddělení.

HENDL (2016, s. 177) zdůrazňuje, že: „*Strukturovaný rozhovor s otevřenými otázkami sestává z řady pečlivě formulovaných otázek, na něž mají jednotliví respondenti odpovědět. Pružnost sondování v kontextu situace je omezenější než v jiných typech rozhovorů. Tento typ rozhovoru se používá, když je nutné minimalizovat variaci otázek kladených dotazovanému. Redukuje se tak pravděpodobnost, že se data získaná v jednotlivých rozhovorech budou výrazně strukturně lišit*“.

Před zahájením výzkumného šetření byly s ohledem na obsah pečlivě sestaveny otázky v předem stanoveném pořadí. Výzkumné šetření proběhlo po vzájemné dohodě dne 10. 3. 2023 v době od 08:00 do 11:00 hodin v kanceláři č. 22 budovy obvodního oddělení Policie České republiky Olomouc 3. Do výzkumného šetření byla vybrána jedna policistka a dva policisté zařazení na služebních místech v rámci obvodního oddělení Olomouc 3, kteří v nedávné době absolvovali základní odbornou přípravu v některém vzdělávacím zařízení Policie České republiky. Respondenti byli požádáni o souhlas se zaznamenáním rozhovoru na připravený diktafon a byla jim zaručena naprostá anonymita v souvislosti s poskytnutým výzkumným šetřením.

4.4 Rozhovory s absolventy ZOP

Identifikace respondenta č. 1

Věk: 29

Pohlaví: žena

Vzdělání: střední odborné s maturitou. Střední škola Kostka, Vsetín, obor právo a řízení firem

Délka služebního poměru u PČR: 2 roky

Kdy jste ukončila základní odbornou přípravu (ZOP)? *„U policie zase nepracuji tak dlouho, takže zopku jsem ukončila teprve koncem ledna roku 2022“.*

Ve kterém vzdělávacím zařízení jste absolvovala Vaši ZOP? *„Původně jsem měla zopku odchodit v Holešově, ale tam se mi moc nechtělo, Holešov znám, je to hrozná díra, tak jsem požádala vedení, jestli bych nemohla jezdit do Brna. Brno je velké město, ráda se bavím, těšila jsem se, že poznám nové lidi“.*

Myslíte si, že současná délka ZOP plně zohledňuje náročnost povolání policisty vzhledem k rozsahu učiva, které musí policista zvládnout? *„Myslím, že ne, neuškodilo by přidání dalších dvou měsíců“.*

Jak vnímáte oblasti vzdělávání v ZOP? Navrhovala byste jejich úpravu? Pokud ano, uveďte, prosím, konkrétně. *„Oblasti vzdělávání jsou v zásadě dostatečné, ale absolutně mi chyběla během zopky jakákoliv, byť jen zmínka, o požárech. Činnost policie na místě požáru a to, kdy požár zůstane v kompetenci hasičů a kdy to musíme nabrat my, myslím tím policajty. To jsem zjistila asi čtrnáct dnů po zopce při službě v Praze, kde jsem byla na výpomoci. Když nám padl požár divadla na Vinohradech, nevěděla jsem vůbec nic a na tom místě požáru jsem si připadala jako tvrdé Y“.*

Jak hodnotíte nastavené hodinové dotace absolvovaných předmětů? *„Neškodilo by přidat víc hodin administrativy, ale nějakou práci s ETŘ jsme měli. Zkusili jsme si založit fiktivní spis, nakrmit tam osoby, vozidla, lokalitu, napsat úředník, vyklikat zajišťovány i zadržovány, hledali jsme si různé zákony a vyhlášky v Aspi. Ale stejně nás nenaučili to základní, jako vypsát si dovolenou, posílat datovky, žádosti na stažení kamer...“*

Ta administrativa v Brně nebyla špatná, ale po roční zkušenosti výkonu služby na obvodě s tou kvantitou práce, jaká je, by toho chtělo zkrátka víc... A přidat víc hodin střeleb a možná i práva“.

Jak jste využila získané odborné poznatky v praxi, při běžném výkonu služby na základním útvaru? *„Měsíc po zkouškách, když jsem byla v Praze a na jedné noční, jsme s kolegou řešili řidičku, která porušila zákaz vjezdu a při tom nám nadýchala okolo půl promile alkoholu, tak nám vehementně tvrdila, že ji nemůžeme vzít řidičák, že četla v nějakém dámském časopise, že to policie nemůže, tak jsem si byla jistá, že to zkrátka můžeme, že na to oprávnění máme. To byl první přestupkový alkohol. Po zopce jsem věděla, jak postupovat u krádežníka, když je to přestupek nebo je to trestňák, ať už je dvojkový nebo dělaný na céčko. A věděla jsem třeba co dělat, když jeden mladistvý volal v pět ráno, před koncem noční, že už je dva dny v pátrání, ale je mu už zima, tak ať si pro něj přijedeme. Kdybych mohla, tak bych to řešila jinak... ale tak s kolegou, služebně mladším, jsme ho zajistili a dovezli na barák. Nějakou promili naučených věcí jsem dokázala zužitkovat v praxi, ale je toho dost, s čím bych si poradila hůř, i když bych to nakonec musela zvládnout“.*

V čem spatřujete přínos ZOP pro praxi? *„Myslím, že si člověk, který přichází k policii z civilu, díky zopce dokáže udělat aspoň nějakou představu, jak to funguje. Že jsou nějaké zákonem dané lhůty, na přestupek třicet dní... co dělá, nebo by měl dělat hlídkař na obvodě, co dělá dozorčí, co dělá operační, že obvody by měly vyjíždět ke každému úmrtí, co se stane mimo zdravotnické zařízení, je toho víc...“.*

Má ZOP dle Vašeho názoru nějaké nedostatky? Pokud ano, prosím, uveďte. *„Musela bych dlouho přemýšlet a myslím, že ani ne. V Brně jsem byla fakt spokojená. Byli jsme dvakrát na škole jízdy. Jednou ve Vysokém Mýtě na škole smyku a podruhé ve Vyškově, v tom vojenském areálu. Tam to bylo zaměřené na manipulaci s vozidlem a vlastně tam jsem poprvé řídila automat. Když jsme v pořádkové probírali cizinu, tak jsme byli i na exkurzi na letišti v Brně, tak to bylo fajn, že člověk mohl vidět, jak pracují ti kolegové u přepážek, když jim cestující předloží doklady... V zásadě si nemůžu na nic stěžovat, co se týče organizace výuky, prostředí a tak... A samozřejmě nemám srovnání s jinou zopkou v Holešově nebo v Praze, ale o Holešovu jsem neslyšela moc dobrého. V Brně moc lidí nebylo, šla jsem do neznáma, ale nakonec jsem byla hrozně ráda za to, že jsem tam byla, a kdyby tam bylo nějaké další školení nebo cokoliv, tak se tam ráda znovu pojedou podívat“.*

Jak hodnotíte odbornou úroveň lektorů v rámci ZOP? „Vysoká. Měla jsem asi to štěstí, že mě neučil nikdo, kdo by dřív nebyl v praxi. Měla jsem na výuku kvalitní dopraváky, kteří se sice často střídali, ale dobří byli vesměs všichni. Právo mě učila paní doktorka, která byla dřív vedoucí hospodářské kriminálky, dále dva pořádkáři, jeden byl dřív dvanáct let na speciální pořádkové jednotce v Brně a druhý dělal x let operačního, učitel na kriminálku byl prý deset let na kriminálce a docela bych mu to i věřila, měl totiž tak otupělou mimiku, že se nemohl ani pořádně smát. Sám to o sobě říkal, že to má z výsledků, ale sranda s ním na zopce teda byla. Všichni lektori, které jsem během zopky potkala, výuku vedli dost prakticky, žádné jen strohé definice a citace ze zákona a i ta lektorka, která mě učila právo, tu výuku vedla dost prakticky, zkrátka jako pro policajty“.

Jaký byl jejich vztah (lektorů) k Vám, účastníkům ZOP? Který lektor byl pro Vás inspirující, vzorem? „Řekla bych, že vztahy byly korektní a v pohodě. Nesetkala jsem se s nějakým ponižováním, nevhodnými poznámkami. Vlastně teď si vzpomínám na jednoho bojaře, který se netajil tím, že ženy k policii nepatří a drobné holky, které měly podobnou postavu jako já, na tu práci prostě fyzicky nemají, ale to byl takový ojedinělý případ. Jeden jediný inspirující vzor jsem neměla, inspirativních jich bylo svým osobitým způsobem víc“.

Byla jste motivována v době ZOP k lepším studijním výsledkům? Pokud ano, uveďte, prosím, konkrétně. „Ano, kvůli sobě, abych měla dobrý teoretický základ na tu praxi na ulici. Takové základy, výzvu řidiče na alkohol, na drogy, když někdo nebude chtít prokázat svoji totožnost, tak se sbalí, bude předvedený, což může trvat až 24 hodin, naučit se vypsát blok, jak na dopravu, tak i na přestupkovou krádež, nebo i třeba na přestupek, když někdo kouří na zastávce hromadné dopravy.“

Jak jste byla spokojena se zázemím vzdělávacího zařízení? (ubytování, stravování, sportovní vyžití)... „Bylo to v pohodě, ubytování takové normální, jako na policejní ubytovně. Jídlo bylo taky docela dobré, každé pondělí na snídani byla míchaná vajíčka, v úterý pak párky, s železnou pravidelností. Každý den po škole od tří do osmi byla otevřená v rámci areálu posilovna, mohlo se chodit na tatami a byla otevřená i taková menší tělocvična, kde se dal zahrát basket, florbal, fotbal, vybavení bylo k dispozici. V tom areálu zopky sídlí i speciální pořádková jednotka kraje a často přímo v tom areálu odpoledne nebo k večeru cvičili, tak kdo měl ambice, být v budoucnu pejak, tak se mohl mrknout, co a jak tam dělají. Asi pět minutek od areálu zopky byla tramvajová zastávka, obchod, lékárna, další nějaké fitko, dvě hospody... Do města se šlo zhruba dvacet minut a nuda v Brně nebyla.“

Jediné minus bych dala parkování. Před areálem zopky bylo vyhrazené parkoviště asi pro třicet aut. Když nebylo místo, muselo se parkovat kousek od areálu na sídlišti mezi paneláky. Mně se naštěstí s autem nikdy nic nestalo, ale Pražáky tam na tom sídlišti neměli moc rádi. Když chtěla kolegyně z Prahy po prvním týdnu odjet, tak jí na tom sídlišti tamní zatarasili auto ze všech tří stran kontejnery plných odpadků“.

Dostala jste studijní materiály? Jaké jste měla podmínky ke studiu? *„Ano, v elektronické podobě na intranetu, na moodlu byly materiály k dispozici. Pokud jsme to chtěli mít vytištěné, tak to jsme si museli sami. Občas jsme od vyučujících dostali nějaké vytištěné materiály, pomůcku, sem tam jsme dostali něco v právu. Jinak zákoníky samozřejmě svoje“.*

Myslíte si, že jste po absolvování ZOP dobře připravena pro běžný výkon služby a následně na úspěšné absolvování Služební zkoušky? *„Teoretický základ byl dobrý, výuku hodnotím jako kvalitní, ale praxe je samozřejmě o něčem jiném. A jestli se cítím po absolvování zopky dostatečně připravená na služebku? Ne, ale upřímně jsem se po zopce cítila více nabitá znalostmi, co se týče zákona o Policii, přestupkáče i trestního řádu. Po roce ve výkonu služby jako bych nevěděla nic, neuměla nic, měla v tom guláš, protože ve výkonu jsem doposud na obvodním oddělení dělala nekvalifikovanou práci, kterou může dělat prakticky kdokoliv s řidičákem skupiny B. Jen jezdit s poštou, se špinavými dekami z cel na výměnu za čisté, pro obědy, vyzvednout kamery, udělat fotky, zajet s dopisy, které se dřív nepodařily doručit soudu, začátek u policie jsem si tedy představovala jinak.“*

Děkuji za rozhovor.

Identifikace respondenta č. 2

Věk: 25

Pohlaví: muž

Vzdělání: střední odborné s maturitou. Střední průmyslová škola strojnická, Olomouc, obor informační technologie

Délka služebního poměru u PČR: 2,5 roku

Kdy jste ukončil základní odbornou přípravu (ZOP)? „Myslím, že to bylo koncem prázdnin 2021, protože v září už jsem makal na trojce. Pamatuji si to přesně, protože to nástup na trojku byl pro mě doslova nezapomenutelný zážitek. První týden jsem myslel, že u policie skončím“.

Ve kterém vzdělávacím zařízení jste absolvoval Vaši ZOP? „Jezdil jsem do Holešova. A to každý den“.

Myslíte si, že současná délka ZOP plně zohledňuje náročnost povolání policisty vzhledem k rozsahu učiva, které musí policista zvládnout? „Můj názor je, že ta doba je krátká. Ale taky musím říct proč. Podle mě se v zopce učí spousta věcí, která by se učit nemusela a podstatné věci vás vlastně nikdo nenaučí“.

Jak vnímáte oblasti vzdělávání v ZOP? Navrhoval byste jejich úpravu? Pokud ano, uveďte, prosím, konkrétně. „No jak už jsem řekl. Hodně věcí je potřeba, aby policajt uměl. Musí znát svá oprávnění a vědět, co může a co ne. Bohužel, vedoucí na základních útvarech vůbec netuší, co se v zopce učí, takže se běžně stává, že po nástupu na útvar se diví, proč to neumíme a proč nás to nikdo nenaučil. Je potřeba přidat na administrativě, protože některé věci na útvarech vedoucí po policajtech vyžaduje, ale ve škole to nikdo neučí. Konkrétně myslím posílání datových zpráv a základy spisové služby“.

Jak hodnotíte nastavené hodinové dotace absolvovaných předmětů? „Když budu mluvit za sebe, největší problémy jsem měl s administrativou. Takže u mě je volba jasná, přidal bych víc té administrativy. Jako je fajn, že se vyučuje kriminalistika. Ale musím se zeptat, k čemu nám je sakra vyšetřování vraždy, když si k vraždě na základním útvaru ani nečichnu. Určitě je to zajímavá problematika, ale asi bych to nechal na kurz pro kriminální službu“.

Jak jste využil získané odborné poznatky v praxi, při běžném výkonu služby na základním útvaru? „Popravdě? Moc ne. Na základním útvaru to funguje tak, že začínáte jako druhý spolu se starším a zkušenějším kolegou. Ten je záruka, že to co děláte, děláte tak, jak se má. Na první službu na oddělení vás žádná zopka nedokáže připravit. Vždycky tam bude někdo, kdo vám poradí a pomůže. A to myslím vážně. Ano, možná jsem byl teoreticky připravený, ale praxe je úplně někde jinde“.

V čem spatřujete přínos ZOP pro praxi? „Velký přínos spatřuju v tom, že zopka mě naučila perfektně ovládat přidělenou zbraň. V civilu jsem s pistolí nikdy nepřišel do styku a ze začátku jsem z ní měl velký respekt. Vlastně ho mám pořád. Ale vím, že zbraň umím používat velmi dobře a bezpečně a jsem si s ní ve službě jistější. Na zopce se na používání zbraně klade velký důraz a podle mě je to dobře“.

Má ZOP dle Vašeho názoru nějaké nedostatky? Pokud ano, prosím, uveďte. „Nedostatky ani ne. Kdybych mohl zopku ze své pozice naplánovat já, asi bych zvolil jinou skladbu. Pro mě by bylo ideální, kdybych byl týden v zopce a učil se teorii a pak bych byl týden na obvodním oddělení. Situace, které by mi nebyly z výkonu jasné, bych další týden mohl konzultovat teoretické části zopky. Ona totiž spousta věcí se na zopce učí, ale potom v praxi to vypadá trochu jinak“.

Jak hodnotíte odbornou úroveň lektorů v rámci ZOP? „Je to člověk od člověka. Někdo je srdcař, který vyšel z praxe a opravdu má chuť vás něco naučit. Takových je většina. Bohužel jak je to všude jinde, občas se najde blbec, který vám dokáže vaše začátky pořádně znechutit a demotivovat vás. Nebere vás jako rovnocenného partnera, ale jako školáčka, kterého je potřeba udržovat v neustálém napětí. Naštěstí jsou to pouze ojedinělé případy“.

Jaký byl jejich vztah (lektorů) k Vám, účastníkům ZOP? Který lektor byl pro Vás inspirující, vzorem? „Většina lektorů se k nám chovala jako k budoucím kolegům, protože věděli, že každý začátek je těžký a někteří si ještě na své začátky pamatovali. Rád vzpomínám na učitele, který nás učil základy pořádkové služby. Informace, které nám předával, byly z praxe, měly hlavu a patu a dokázal nás zaujmout. Vždy se k nám choval korektně a jako k sobě rovným“.

Byl jste motivován v době ZOP k lepším studijním výsledkům? Pokud ano, uveďte, prosím, konkrétně. „Lektori se asi snažili, abysme si z jejich hodin něco odnesli. Ale motivace bych tomu neřikal. Spíš jsme byli neustále pod tlakem z různých přezkoušení, bez kterých bysme se nemohli posunout do dalšího bloku. To se pořád řešilo. Že když se nebudeme učit, tak neuděláme zkoušky. Připadal jsem si jako na základní škole. To si myslím, že je špatně. Chyběla mi taková ta pohoda, spíš jsem zopku absolvoval s odporem jako něco, čím musím projít, abych mohl dělat to, co jsem chtěl, být policajtem. Tím chci říct, že by to šlo i s menším stresovým vypětím“.

Jak jste byl spokojen se zázemím vzdělávacího zařízení? (ubytování, stravování, sportovní vyžití)... „Protože jsem bydlel v solidní dojezdové vzdálenosti od Holešova, raději jsem jezdil domů. Takže jsem sportovní areál nijak nevyužíval. Na ubytovně jsem se byl podívat jednou. Mám rád svůj klid a nejradši spím ve své posteli. Tak jsem to radši dojížděl. Na jídlo si nemůžu stěžovat. Bylo zadarmo a vřdycky jsem se dobře najedl.“

Dostal jste studijní materiály? Jaké jste měl podmínky ke studiu? „Dostali jsme všechno, co jsme potřebovali. Vzhledem k tomu, že jsem se učil doma, tak jsem byl v pohodě a měl jsem na učení klid“.

Myslíte si, že jste po absolvování ZOP dobře připraven pro běžný výkon služby a následně na úspěšné absolvování Služební zkoušky? „To asi ne. Nebo možná jak v čem. Rozhodně bych si po absolvování zopky netroufl jít hned ke služební zkoušce. Praxe na oddělení mě zatím naučila víc, než teorie naučená v zopce. Tím ale netvrdím, že nás v zopce nenaučili nic. Jen ta praxe je prostě jiná. A hlavně, pokud se bavím s klukama z jiných oddělení, každý vedoucí má jiné požadavky. Každý je jinak náročný. Ale to už je asi chyba systému, že některé věci se na různých odděleních dělají různými způsoby.“

Děkuji za rozhovor.

Identifikace respondenta č. 3

Věk: 26

Pohlaví: muž

Vzdělání: střední odborné s maturitou. Střední průmyslová škola elektrotechnická, Olomouc, obor elektrotechnika

Délka služebního poměru u PČR: 3 roky

Kdy jste ukončil základní odbornou přípravu (ZOP)? „Svou zopku jsem ukončil v lednu v roce 2021. Bylo to nějak uprostřed covidové doby.“

Ve kterém vzdělávacím zařízení jste absolvoval Vaši ZOP? „Zopku jsem vykonal ve škole v Holešově“.

Myslíte si, že současná délka ZOP plně zohledňuje náročnost povolání policisty vzhledem k rozsahu učiva, které musí policista zvládnout? „Určitě ne. Já si myslím, že zopka je takový základ. Od všeho se učí něco a dohromady toho člověk moc neví. Navíc ty nároky na dnešního policistu jsou obrovské. Ale zase záleží na tom, kam člověk po zopce nastupuje. Je to různé a individuální“.

Jak vnímáte oblasti vzdělávání v ZOP? Navrhoval byste jejich úpravu? Pokud ano, uveďte, prosím, konkrétně. „Určitě bych to změnil. Podle mého názoru jsou některé věci strašně zastaralé a zkosnatělé. Ve škole se skoro vůbec neučíme práci na počítači. Nové věci a systémy se ve škole skoro vůbec neučí. Člověk potom přijde do výkonu na oddělení a teprve tam zjišťuje, co je to policejní práce. Nezbyvá nic jiného, než se ptát zkušenějších kolegů.“

Jak hodnotíte nastavené hodinové dotace absolvovaných předmětů? „Když to zhodnotím, tak si myslím, že střelecké přípravy je tam opravdu dost. Na druhou stranu administrativy ve výuce opravdu moc není. Za celou zopku si člověk vlastně ani nevyzkouší založit třeba spis a určit právní kvalifikaci. Podle mě je to škoda, ale bohužel je to tak zatím nastavené“.

Jak jste využil získané odborné poznatky v praxi, při běžném výkonu služby na základním útvaru? „No jak které. Některé teoretické věci se hodí, ale moc jsem si toho do výkonu teda nevzal. Vedoucí na mém obvodním oddělení mi několikrát vytknul, že neumím tohle a zase támhle to. Prý to mám umět ze školy, ale nechápe, že se to ve škole neučí. Taky vás nikdo nenaučí vypsát blok na pokutu nebo naplánovat si dovolenou. Na oddělení potom vládne chaos a to je škoda. Člověk to potom musí zjišťovat od zkušených kolegů.“

V čem spatřujete přínos ZOP pro praxi? „Přínos zopky? Je pravda, že střelecká příprava a zacházení se zbraní a dalšími donucovacími prostředky byla dostatečná. Také si člověk vyzkoušel jízdu s policejním autem. Víc jsem si toho do praxe vlastně ani nevzal“.

Má ZOP dle Vašeho názoru nějaké nedostatky? Pokud ano, prosím, uveďte. „Nedostatky jsem už uvedl v předchozích odpovědích. Podle mě je ta zopka čím dál tím kratší a jde vlastně jen o to tu školu nějak odchodit. Taky mi trošku vadil neustálý stres z nějakých, řekl bych, zbytečných zkoušek. Mnohem více by se mělo učit jak zacházet s evidencí trestního řízení. To je to, co člověk v praxi používá každý den. Člověk potom přijde na své oddělení a vedoucí mu hned sype spisy a nový policista vlastně neví, co s tím má vlastně dělat a neustále se někoho ptá.“

Jak hodnotíte odbornou úroveň lektorů v rámci ZOP? „Tak to je různé. Některý učitel přišel z praxe a potom je to znát. Chová se k novým policistům jako ke svým rovnocenným kolegům. Na druhou stranu jsou na škole i takoví, kteří se na nové policisty povyšují a trošku je ztrapňují v různých modelových situacích. Přitom právě ti, co tohle dělají, toho na ulici moc neodsloužili“.

Jaký byl jejich vztah (lektorů) k Vám, účastníkům ZOP? Který lektor byl pro Vás inspirující, vzorem? „No jak jsem už řekl, někteří se k nám chovali hezky a někteří a těch bylo naštěstí méně, zase ne. Také to bylo asi tím, jak kdo byl starý. Rozdíl byl, když člověk nastupoval k policii ve dvaceti a jiný ve čtyřiceti. Učitelé to vnímali a často se podle toho k tomuto kolegovi chovali“.

Byl jste motivován v době ZOP k lepším studijním výsledkům? Pokud ano, uveďte, prosím, konkrétně. „No snažil jsem se, ale spíše počítal dny, než to skončí. Pro mě to bylo jen o přežití. Každopádně jsem rád, že to mám za sebou a podruhé už bych to nechtěl absolvovat.“

Jak jste byl spokojen se zázemím vzdělávacího zařízení? (ubytování, stravování, sportovní vyžití)... „No protože se mi během zopky narodil syn, snažil jsem se každou volnou chvíli jezdit domů. Z tohoto důvodu jsem zázemí ve škole moc nevyužíval. Na snídaně a obědy jsem chodil a nemůžu si stěžovat. Občas jsem si chodil po škole s kolegou zahrát tenis na školní tenisový kurt. To hodnotím kladně. Sportovní využití ve škole bylo, ale jak už jsem řekl, moc volného času jsem v areálu školy netrávil“.

Dostal jste studijní materiály? Jaké jste měl podmínky ke studiu? „Ano, vše co bylo třeba, jsme dostali. Podmínky ke studiu byly pro mě trošku horší, protože jsem toho doma moc nenaspal, ale pro mladé kluky bez rodiny to je v pohodě“.

Myslíte si, že jste po absolvování ZOP dobře připraven pro běžný výkon služby a následně na úspěšné absolvování Služební zkoušky? „Vzhledem k tomu, že mi mí kolegové na oddělení řekli, ať zapomenou na vše, co jsem se na škole naučil a teď mě to naučí, jak se to ve skutečnosti dělá, asi moc ne. Na druhou stranu nějaké teoretické základy mám. Služební zkouška dopadla dobře. Většinu věcí, ze kterých se zkouška odvíjela, jsem uměl z praxe na oddělení. Když jsem u zkoušky řekl, že jsem z Olomouc 3, tak se někteří zkoušející jen pousmáli. Dobře věděli, že u zkoušky nebudu mít problém, protože na oddělení si nevydechne a z praxe vlastně umíme všechno.“

Děkuji za rozhovor.

4.5 Výzkumné závěry

Za pomoci rozhovorů s absolventy základní odborné přípravy jsme analyzovali současný stav základní odborné přípravy a zjišťovali jsme, zda vyhovuje náročným nárokům běžného výkonu služby na útvarech pořádkové policie. Během výzkumného šetření se nám podařilo zajistit odpovědi na tři vymezené výzkumné otázky.

Výzkumná otázka č. 1: ***„Postačuje současná doba základní odborné přípravy k přípravě policisty pro práci na obvodním oddělení?“***

Všichni tři respondenti se ve svých odpovědích shodli na tom, že doba, kterou policista prožije studiem základní odborné přípravy, není dostačující vzhledem k náročné práci policisty na základním útvaru.

Výzkumná otázka č. 2: ***„Jsou vyučované předměty v souladu s potřebami nově nastupujících policistů?“***

Bylo zjištěno, že respondenti by uvítali více vyučovacích hodin administrativy. Uvedli, že požadavky, které jsou na ně v rámci běžného výkonu služby kladeny z vedení útvaru, nejsou schopni kvalitně plnit, protože jejich znalosti především ze spisové služby a z práce se systémem ETR jsou nedostačující. Problém vidí v tom, že vedení základního útvaru má zkreslené představy o tom, co se během základní odborné přípravy policista učí. Z toho plyne spousta zbytečných nedorozumění mezi policistou a nadřízeným. Následkem je, že policista po absolvování základní odborné přípravy si není jistý svojí odborností a je odkázán na pomoc staršího, zkušenějšího policisty. Policejní informační systémy jsou neustále zdokonalovány, bohužel policejní vzdělávací systém není pružný a na změny reaguje se zpožděním.

Výzkumná otázka č. 3: ***„Jakým dojmem na policisty působí prostředí policejního vzdělávacího střediska a jeho personální obsazení?“***

Absolventka základní odborné přípravy ve vzdělávacím zařízení v Brně uvedla, že byla spokojena jak s ubytováním, tak se stravováním. Vyhovovalo jí i umístění v rámci velkého města, kde měla možnost bohatého kulturního i sportovního vyžití. Jediná výtku směřovala pouze k parkování soukromých vozidel, kterým nebylo umožněno parkovat v areálu vzdělávacího zařízení.

Všichni učitelé, kteří působili v rámci základní odborné přípravy, jsou profesionálové, kteří problematice své odbornosti rozumí. Je to tím, že většina z nich působila dlouhou dobu přímo v praxi na základních útvarech v různých specifických službách Policie České republiky. Respondentka měla pouze jednu negativní zkušenost s lektorem, který vyučoval zákonné používání donucovacích prostředků, kdy policistkám dával najevo, že na práci policistky nemají fyzické předpoklady.

Absolventi z policejního vzdělávacího zařízení v Holešově se shodli na tom, že mimo pracovní dobu v areálu školního vzdělávacího střediska moc času netrávili, takže ubytování nebyli schopni hodnotit. Zato snídaně i obědy hodnotili jako chutné. Spokojení byli rovněž se sportovním hřištěm umístěným v areálu školy.

Co se týká personálního obsazení, respondenti nebyli úplně spokojení. Našli se učitelé, kteří se k absolventům vzdělávání nechovali jako partneři, jejich chování bylo povýšené a nekolegiální. Svým vystupováním působili nadřazeně a neprofesionálně. Naštěstí toto chování u všech nebylo normou. Našla se spousta po odborné i lidské stránce kvalitních kolegů, kteří problematiku znali a dokázali zaujmout při její prezentaci.

ZÁVĚR

Bakalářská práce byla zaměřena na počáteční vzdělávání policistů služby pořádkové policie. Jejím hlavním cílem bylo seznámit s náročným procesem vzdělávání, který jsou povinni absolvovat všichni nově přijatí policisté do služebního poměru příslušníka bezpečnostního sboru. Dále prostřednictvím výzkumného šetření zjistit, zda vědomosti nabyté základní odbornou přípravou, jsou v souladu s potřebami policistů sloužících na základních útvarech. Hlavní i dílčí cíle práce byly splněny.

Služba pořádkové policie je základním kamenem Policie České republiky. Práce na obvodních odděleních je velmi náročná, stresující a psychicky vyčerpávající. Každý policista, který byl v průběhu svého profesního života někdy zařazen na útvarech služby pořádkové policie, mi dá za pravdu. Vím to i ze své vlastní zkušenosti, neboť na jednom takovém oddělení služby pořádkové policie pracuji. Nejen z tohoto důvodu jsem si pro svou bakalářskou práci vybral téma z oblasti policejního vzdělávání.

Prospěšnost služby pořádkové policie měli občané v nedávné době možnost hodnotit hned z několika různých úhlů pohledu. Připomenu zde nasazení policistů v době epidemie nemoci způsobené koronavirem SARS-CoV-2 na celém území České republiky. Dále ochranu vnitřní hranice České republiky v souvislosti s přílivem nelegálních migrantů ze Sýrie. Nesmím zapomenout ani na primární úkoly pořádkové služby, kterými jsou především ochrana občanů ohrožených na zdraví a životě, ochrana jejich majetku a pomoc v nouzi. V takových životních situacích si každý člověk uvědomí, že bez této složky policie se nelze obejít. A podle mého názoru si služba pořádkové policie při plnění těchto úkolů vede velmi dobře.

Věřím, že moje bakalářská práce by mohla být určitou inspirací pro autory vzdělávacích programů působících v rámci Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy.

SEZNAM ZKRATEK

č.	číslo
čl.	článek
ČR	Česká republika
ETR	Evidence trestního řízení
E-POLIS	Edukační policejní on-line systém
hl. m.	hlavní město
IZS	Integrovaný záchranný systém
KŘP	Krajské ředitelství policie
MV	Ministerstvo vnitra
PP ČR	Policejní prezidium České republiky
s.	strana
Sb.	sbírky
SNB	Sbor Národní Bezpečnosti
SKPV	Služba kriminální policie a vyšetřování
SPŠ	Střední policejní škola
VB	Veřejná Bezpečnost
VPŠ	Vyšší policejní škola
ZOP	Základní odborná příprava

SEZNAM TABULEK, OBRÁZKŮ A MAP

Tabulka č. 1 Struktura celoživotního vzdělávání

Tabulka č. 2 Organizační schéma VPŠ a SPŠ v Holešově

Tabulka č. 3 Organizační struktura Policie České republiky

Tabulka č. 4 Organizační struktura krajského ředitelství policie

Tabulka č. 5 Organizační struktura ředitelství služby pořádkové policie PP ČR

Tabulka č. 6 Učební plán vzdělávání

Obrázek č. 1 Znak služby pořádkové policie

Obrázek č. 2 Administrativní budova VPŠ a SPŠ MV v Holešově

Obrázek č. 3 Učební blok VPŠ a SPŠ MV v Holešově

Obrázek č. 4 Budova Policejního prezidia ČR

Obrázek č. 5 Budova obvodního oddělení Policie ČR Lipník nad Bečvou

Obrázek č. 6 Pracoviště dozorčího stálé služby na obvodním oddělení Policie ČR Lipník nad Bečvou

Mapa č. 1 Kraje České republiky

SEZNAM ODBORNÝCH ZDROJŮ

ODBORNÉ PUBLIKACE

ARMSTRONG, Michael a Stephen, TAYLOR. 2015. *Řízení lidských zdrojů. Moderní pojetí a postupy*. 13. vydání. Praha: Grada Publishing, a.s. 272-273 s. ISBN 978-80-247-5258-7

BARTÁK, Jan. 2015. *Aktuální problémy vzdělávání a rozvoje zaměstnanců v organizacích*. Praha: UNIVERZITA Jana Amose Komenského Praha, 7-8 s. ISBN 978-80-7452-113-3

BENEŠ, Milan. 2014. *Andragogika, 2. aktualizované a rozšířené vydání*. Praha: Grada Publishing, a.s., 101 s. ISBN 978-80-247-4824-5

BERTL, Ivan. 2019. *Jak vzdělávat dospělé? Andragogická doporučení pro vzdělávání dospělých. II. Doplněné a rozšířené vydání*. Ústí nad Labem, Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, 74 s. ISBN 978-80-7561-187-1

GREGOR, Milan. 2017. *Historie a současnost služby pořádkové policie od roku 1918*. Praha: Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky, ISBN 978-80-270-1521-4

HENDL, Jan. 2016. *Kvalitativní výzkum. Základní teorie, metody a aplikace, 4. Přepřacované a rozšířené vydání*. Praha: Portál, s.r.o., 177 s. ISBN 978-80-262-0982-9

HOLÁSKOVÁ, Kamila, Ivana BINAROVÁ, Alena, PETROVÁ, Irena, PLEVOVÁ, Michaela, PUGNEROVÁ a Jitka, ŠIMÍČKOVÁ-ČÍŽKOVÁ. 2010. *Přehled vývojové psychologie*. Univerzita Palackého v Olomouci, 131 s. ISBN 978-80-244-2433-0

MUŽÍK, Jaroslav. *Profesní vzdělávání dospělých*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012, 123 s. ISBN 978-80-7357-738-4

OBST, Otto. 2017. *Obecná didaktika. 2. vydání*. Univerzita Palackého v Olomouci, 35 s. ISBN 978-80-244-5141-1

PLAMÍNEK, Jiří. 2010. *Vzdělávání dospělých. Průvodce pro lektory, účastníky a zadavatele*. Praha: Grada Publishing, a.s., 37 s. ISBN 978-80-247-3235-0

PRŮCHA, Jan. 2015. *Srovnávací pedagogika. Mezinárodní komparace vzdělávacích systémů. 3. aktualizované vydání.* Praha: Portál, 69, 157 s. ISBN 978-80-262-0870-9

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. 2017. *POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. 2. Vydání.* Praha: Policejní prezidium ČR, 86 s. ISBN 978-80-270-0664-9

ŠTEINBACH, Miroslav. 2021. *30 LET POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY. 1. Vydání.* Praha: Policejní prezidium ČR, 11-15 s. ISBN 978-80-908139-0-8

VETEŠKA, Jaroslav. 2016. *Přehled andragogiky. Úvod do studia vzdělávání a učení se dospělých.* Praha: Portál s.r.o., 91 s. ISBN 978-80-262-1026-9

LEGISLATIVA

ČESKO. Zákon č. 361/2003 Sb., ze dne 23. Zář 2003, *o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů*, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbírká zákonů České republiky. 2003, částka 121.

DALŠÍ ZDROJE

MINISTERSTVO VNITRA ČR. 2022. *Oznámení ředitele Vyšší policejní školy a Střední policejní školy Ministerstva vnitra v Praze.* Praha. Č. j. VPŠA-77/CJDV-2022

POLICIE ČR. 2021. *Rozkaz policejního prezidenta č. 241 ze dne 29. prosince 2021, kterým se upravuje celoplošný zkušební provoz centrálního Edukačního policejního on-line systému E-POLIS*

POLICIE ČR. 2021. *Rozkaz policejního prezidenta č. 241 ze dne 29. prosince 2021, kterým se upravuje celoplošný zkušební provoz centrálního Edukačního policejního on-line systému E-POLIS. Příloha: Zásady pro celoplošný zkušební provoz systému E-POLIS.*

POLICIE ČR. 2009. *Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4 ze dne 19. ledna 2009 o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky.*

POLICIE ČR. 2009. *Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4 ze dne 19. ledna 2009 o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky*. Příloha č. 1: *Cíle služební přípravy*.

POLICIE ČR. 2014. *Rozkaz policejního prezidenta č. 135 ze dne 26. června 2014, kterým se vydává organizační řád Policejního prezidia České republiky*. Příloha k RPP č. 135/2014

POLICIE ČR. 2012. *Závazný pokyn policejního prezidenta č. 180 ze dne 28. listopadu 2012 o plnění základních úkolů služby pořádkové policie*.

POLICIE ČR. 2009. *Závazný pokyn policejního prezidenta č. 79 ze dne 26. června 2009 k provádění služebního a průběžného hodnocení příslušníků Policie České republiky*.

POLICIE ČR. 2009. *Závazný pokyn policejního prezidenta č. 79 ze dne 26. června 2009 k provádění služebního a průběžného hodnocení příslušníků Policie České republiky*. Příloha č. 4: *Ilustrativní popisy oblastí*.

POLICIE ČR. 2023. *Zápis č. 1 z měsíční porady ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje konané dne 30. ledna 2023 v Účelovém zařízení Plumlov*. Č. j. KRPM-14416-1/ČJ-2023-1400KR

POLICIE ČR. 2018. *Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy. Vzdělávací program. Základní odborná příprava 2018 – Odborná výuka I. II*. Praha 2018 Č. j. UPVSP-1041-1/ČJ-2018-9100KR

POLICIE ČR. 2018. *Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy. Vzdělávací program. Základní odborná příprava 2018 – Řízená praxe*. Praha 2018 Č. j. UPVSP-1041-2/ČJ-2018-9100KR

INTERNETOVÉ ZDROJE

CITATY.NET.CZ. 2022. *Citáty slavných osobností* [online]. © 2022 [cit. 2022-07-27]
Dostupné z: <https://citaty.net/citaty/9741-henry-ford-kazdy-kdo-se-prestane-ucit-je-stary-at-je-mu-dv/>

- MAPY.CZ. 2023. *Policejní prezidium České republiky*. [online]. © 2023 [cit. 2023-02-05]
Dostupné z: <https://mapy.cz/zakladni?source=firm&id=449773&x=14.4313984&y=50.1034730&z=17>
- POLAC.CZ. 2021. Policejní akademie České republiky v Praze. *O škole*. [online]. © 2021 [cit. 2023-01-05] Dostupné z: https://www.polac.cz/g2/view.php?o_skole/index.html
- POLICIE. CZ. 2022. *Ředitelství služby pořádkové policie* [online]. © 2022 [cit. 2022-07-26]
Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/reditelstvi-sluzby-poradkove-policie-268814.aspx>
- PORTAL SHAREPOINT. 2022. *Odbor vzdělávání – Online vzdělávání*. [online]. © 2022 [cit. 2022-05-04]
Dostupné z: <http://upvsp-portal.pcr.cz/testupvsp/nz/ovz/SitePages/Online%20vzdělávání.aspx>
- PP-PORTAL.PCR.CZ. 2023. *Ředitelství služby pořádkové policie*. [online]. © 2023 [cit. 2023-02-10] Dostupné z: <http://pp-portal.pcr.cz/pnpp/rspp/SitePages/cinnosti.aspx>
- SENIORIVKRAJICH.MPSV.CZ. 2023. *Projekt Seniori v krajích*. [online]. © 2023 [cit. 2023-02-05] Dostupné z: <https://seniorivkrajich.mpsv.cz/mapa-cr/>
- SPSHOL.CZ. 2017. Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Holešově. *Školní dokumenty. Výroční zpráva 2022*. [online]. © 2017 [cit. 2023-01-29]
Dostupné z: https://www.spschol.cz/images/sampledata/informace_o_skole/skolni_dokumenty/vyrocní_zpráva_2022.pdf
- UTVAR POLICEJNÍHO VZDELÁVÁNÍ A SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY. 2023. *Základní odborná příprava*. [online]. © 2023 [cit. 2023-02-20] Dostupné z: <http://upvspportal.pcr.cz/tetupvsp/nz/ovz/SitePages/Základní%20odborná%20příprava.aspx>
- VLADA.CZ. 2020. *Vláda kvůli šíření nákazy koronavirem vyhlásila stav nouze a dále zpřísnila preventivní opatření*. [online]. © 2020. [cit. 2022-08-21] Dostupné z: <https://www.vlada.cz/cz/media-centrum/aktualne/vlada-kvuli-sireni-nakazy-koronavirem-vyhlasila-stav-nouze-a-dale-zprisnila-preventivni-opatreni-180256/>

ZAKONYPROLIDI. CZ. 2022. *Zákony pro lidi. Zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách)* [online]. © 2022 [cit. 2022-08-21] Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1998-111#cast1>

ZLIN.CZ. 1997 – 2017. *Zprávy*. [online]. © 1997 - 2017 [cit. 2023-01-30] Dostupné z: <https://zlin.cz/zpravy/v-holesove-vzniklo-registracni-misto-pro-nelegalni-uprchliky-neni-se-ceho-bat-ubezpecuje-policie/>

GAZDÍK, Martin, 2020. *Vzdělávání příslušníků Policie ČR a jejich motivace k dalšímu vzdělávání* [online]. Hradec Králové [cit. 2023-02-17]. Bakalářská práce. Univerzita Hradec Králové. Pedagogická fakulta. Katedra sociální patologie a sociologie. Vedoucí práce doc. PhDr. Iva Jedličková, CSc. Dostupné z: <https://theses.cz/id/ryeovj/STAG92590.pdf>

KRATOCHVÍL, Martin, 2021. *Další vzdělávání a profesní rozvoj příslušníků Policie České republiky* [online]. Praha [cit. 2023-02-17]. Diplomová práce. Univerzita Karlova. Pedagogická Fakulta. Katedra andragogiky a managementu vzdělávání. Vedoucí práce PhDr. Martin Kursch, Ph.D. Dostupné z: <https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/125997/120384231.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Žádost o přijetí do služebního poměru

Příloha č. 2: Osvědčení o absolvování Nástupní přípravy

Příloha č. 3: Osvědčení o absolvování Základní odborné přípravy

Příloha č. 4: Osvědčení o vykonání služební zkoušky

Příloha č. 1

Žadatel/ka:

Titul, jméno, příjmení

Adresa trvalého bydliště, PSČ

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje
Odbor personální tř. Kosmonautů 189/10 771 36
Olomouc

Žádost o přijetí do služebního poměru

Žádám tímto o přijetí do služebního poměru k Policii České republiky Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje. Beru na vědomí, že v případě mého přijetí budu zařazen(a) na volné služební místo podle potřeb bezpečnostního sboru a absolvuji základní odbornou přípravu.

Nebyl(a) jsem pravomocně odsouzen(a) pro trestný čin a není ani nebylo proti mně vedeno trestní řízení.

Datum narození:

Místo narození:

Okres:

Státní příslušnost:

Vzdělání:

Název školy (gymnázium, SOŠ, SPŠ, SOU s mat., VOŠ, VŠ):

Místo:

Poslední zaměstnání - kde:

Jako:

Informaci o volných služebních místech a náborové kampani k policii jsem získal(a):

od příslušníka (zaměstnance) policie NE ANO doplňte jeho jméno: _____

televize / z rádia doplňte konkrétní NE ANO z novin / z _____
název: _____

z letáku / z informační obrazovky doplňte NE ANO místo zveřejnění: _____

z internetu NE ANO doplňte název stránky: _____

NE ANO

nehodící se škrtněte X

V _____

dne _____

podpis

tel. kontakt

e-mailová adresa

datová schránka

Příloha č. 2

Ministerstvo vnitra

ÚTVAR POLICEJNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ A SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY

Odbor služební přípravy a policejního sportu

Forma vzdělávání: **denní**

Kurz zahájen: **13.5.2019**

Kód: **P1/0033A**

Kurz ukončen: **31.5.2019**

OSVĚDČENÍ

Jméno a příjmení: Michael Koukal

Den, měsíc a rok narození: _____

Osobní evidenční číslo: _____

Jmenovaný/jmenovaná absolvoval/a kurz kvalifikační přípravy

Základní odborná příprava 2018 – Nástupní příprava

v rozsahu 15 dní, jehož součástí je proškolení před přidělením zbraně CZ 75 D COMPACT

a splnil/a

kritéria absolventa vzdělávací aktivity

V Praze dne 31. května 2019

kpt. Mgr. Roman Soška

«Hodnost, titul, jméno a příjmení»
instruktor

plk. Mgr. Karel Agh

«Hodnost, titul, jméno a příjmení»
vedoucí odboru

Příloha č. 3

Pomáhat a chránit

ÚTVAR POLICEJNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ A SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY

Vzdělávací zařízení Bmo

Odbor zabezpečení výuky Holešov

Kód: P1/0033

Forma vzdělávání: **denní**

Třída: II/3H/2019

Kurz zahájen: **01. května 2019**

Číslo protokolu: II/3H/2019/00630285

Kurz ukončen: **31. března 2020**

OSVĚDČENÍ

Jméno a příjmení: **vrchní referent strážm. Michael Koukal**
Den, měsíc a rok narození:
Osobní evidenční číslo:

Jmenovaný/jmenovaná absolvoval/a kurz kvalifikační přípravy

Základní odborná příprava 2018

v rozsahu 12 měsíců

a splnil/a

kritéria závěrečné zkoušky

V Brně dne 31. března 2020

rada plk. PhDr. Mgr. Doc. Oldřich Madiček
předseda zkušební komise

vrchní ředitel plk. Mgr. Pavel Novotný
ředitel vzdělávacího zařízení

Příloha č. 4

Pomáhat a chránit

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

Školní policejní středisko

OSVĚDČENÍ

Služební hodnost, titul

Jméno a příjmení, označení absolventa
vyšší odborné školy, vědecká hodnost:

asistent

Michael Koukal

Den, měsíc a rok narození:

Místo narození:

Osobní evidenční číslo:

Jmčnovaný (á) vykonal (a)

služební zkoušku

a

podmínky služební zkoušky podle ustanovení § 12 zák. č. 361/2003
Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění
pozdějších předpisů

splnil(a)

Frydek-Místek dne 14. ledna 2022

kpt. Bc. Bohumila Lysková

předseda zkušební komise

